

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ● ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ● ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 ● ΕΤΟΣ 3ο ● ΦΥΛΛΟ 109ο ● ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Σε ζωντανή σύνδεση με τη λήθη

Τι νά 'ναι το Πολυτεχνείο;

ΜΗΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ επέτειος που θα γιορταστεί στα σημαιοστόλιστα σχολεία με ποιήματα και ύμνους της "Δημοκρατίας" μας ή το μνημόσυνο στην μητρόπολη Αθηνών;

Μήπως συματοδοτεί το πέρασμα από την Χούντα στην αστική δημοκρατία; την μετάβαση στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την δημοκρατία του κράτους και του κεφαλαίου; Μήπως είναι το κεντρικό θέμα των πρώην αγωνιστών - τηλεοπτικών μαϊντανών που θα παρελάσουν από τα παραθυράκια του Σκάι και του ANΤ; η ημέρα που όλοι οι επίσημοι και ανεπίσημοι εκφραστές της κυριαρχίας θα βρουν την "ιστορική τους δικαίωση";

Τίποτα δεν έχει αλλάξει τίποτα δεν είναι όπως παλιά!

Στους χαλεπούς καιρούς της ιδιώτευσης, της γενικότερης ύφεσης των κινημάτων αντίστασης, της απάθειας και της κοινωνικής τηλενάρκωσης, το νόημα της εξέγερσης φαντάζει απόμακρο όσο και απονευρωμένο.

Η κυριαρχία όμως εξελίσσεται, ο καπιταλισμός μετασχηματίζεται σε παγκόσμιο επίπεδο, καταστρέφοντας ο ίδιος τον παλιό κόσμο και δημιουργώντας ένα "νέο", με χειρότερους όρους υποταγής και ταξικής εκμετάλλευσης για τους καταπιεσμένους.

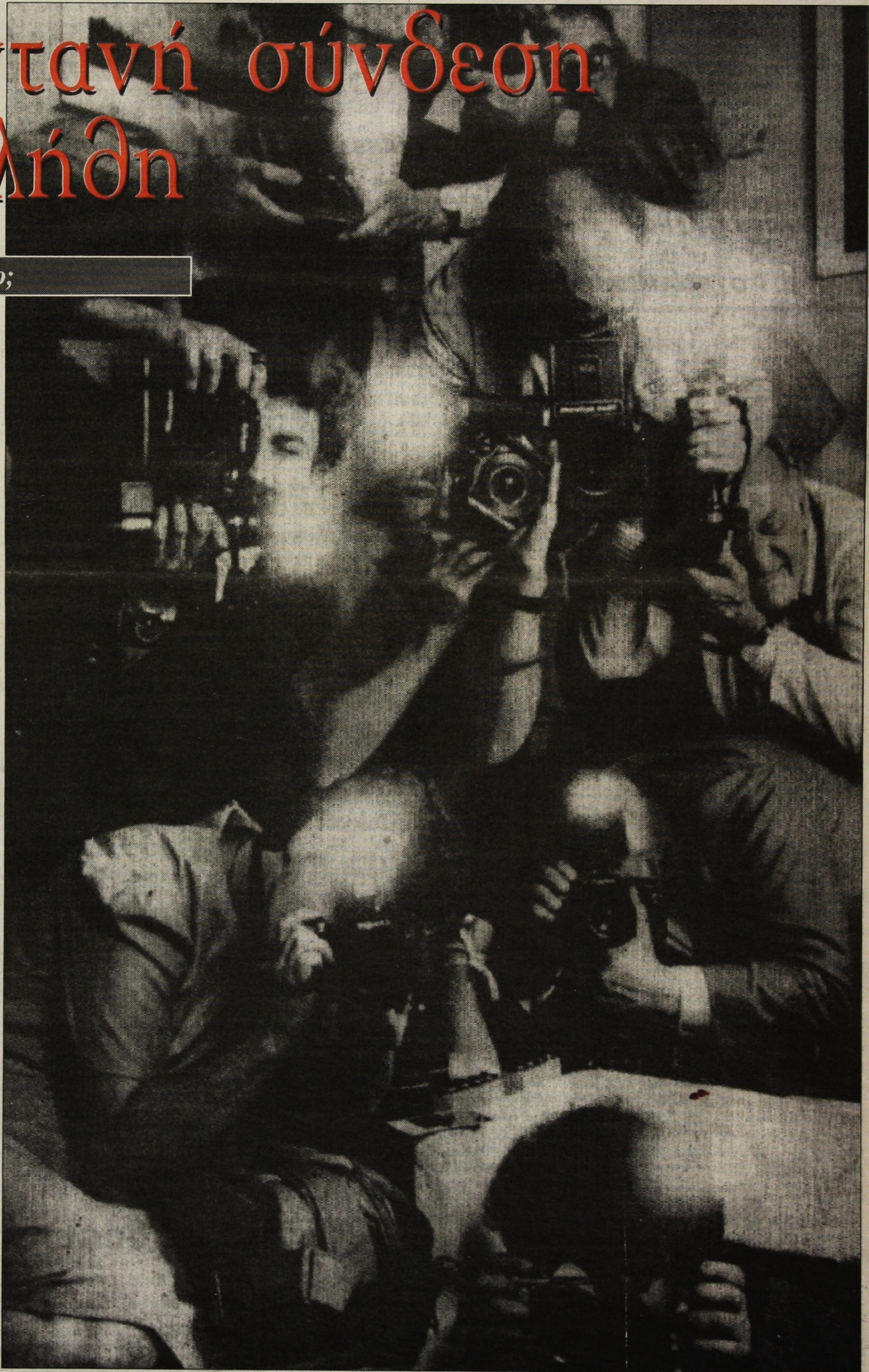
Η εποχή των βορειοαμερικάνικων επεμβάσεων στο Βιετνάμ, οι δικτατορίες σε Ελλάδα, Χιλή και αλλού, δίνουν την θέση τους στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, στους πολέμους και ανταγωνισμούς για το άνοιγμα νέων αγορών. Οι παγκόσμιοι οργανισμοί (ΔΝΤ, Διεθνής Τράπεζα, Ε.Ε., ΟΟΣΑ) οργανώνουν το έγκλημα της κυριαρχίας σε βάρος των λαών του πλανήτη.

Τότε ήταν η χούντα των συνταγματαρχών, σήμερα ο μονόδρομος του εκσυγχρονισμού και η δικτατορία της οικονομίας πάνω στην κοινωνία και στον άνθρωπο.

Τότε ήταν η απαγόρευση των συγκεντρώσεων, η ΕΣΑ, το ξύλο, οι εξορίες και οι δολοφονίες αγωνιστών, σήμερα η προλυπτική καταστολή, οι δίκες των ιδεών, η ομηρία των πολιτικών κρατουμένων (Γ. Μπαλάφας), τα ΕΚΑΜ, η οργουελιανή συνθήκη του Σέγκεν.

Κυβέρνηση, αντιπολίτευση, οικονομικά επιτελεία, τεχνοκρατικές κάστες ψάλουν διθυραμβικά το τρίπτυχο ανάπτυξη-ανταγωνισμός-παραγωγικότητα. Οι σύγχρονοι απριλιανοί προσπαθούν να αποσπάσουν, είτε με τους στημένους κοινωνικούς διαλόγους, είτε με τις δικαστικές αποφάσεις, την κοινωνι-

συνέχεια στη σελίδα 3

Οι μπαλωθιές του Συνδικάτου Οικοδόμων

Η ΝΕΑ 24ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ, καταχωρήθηκε και αυτή στα αρχεία του συνδικάτου, όπως όλες οι τελευταίες.

Δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς.

Οι οικοδόμοι δεν συγκινούνται δεν επνέονται παρά τα έντονα και ασφυκτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, από την τακτική και λογική του συνδικάτου.

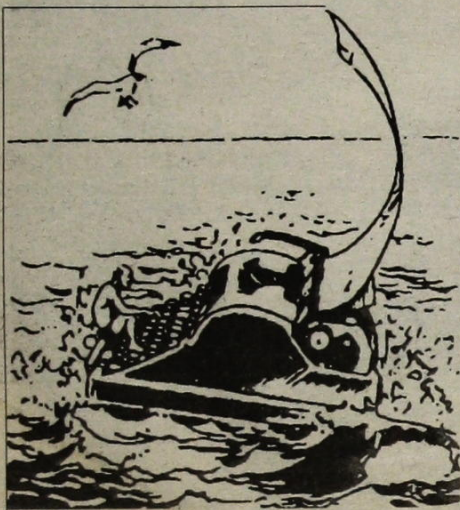
Ο ασφυκτικός έλεγχος του συνδικάτου από το Κ.Κ.Ε. και την πολιτική του το αποστεώνει και το απονευρώνει από την δυναμική αλλά και από τον προβληματισμό που αναπτύσσεται στην βάση.

Είναι φανερό πως το συνδικάτο δεν μπορεί να παίξει κανένα θετικό ρόλο στην εξέλιξη του ταξικού αγώνα, όπως διαμορφώνεται από τις τελευταίες επιλογές των δυνάμεων του κεφαλαίου (εργασιακές σχέσεις, ασφαλιστικό, μετανάστες...).

Ένας γραφειοκρατικός μηχανισμός που παίζει το παιχνίδι των μεγαλοεργολάβων ξεπερνιέται από την βάση, στην παραμικρή υποψία αγώνα.

Είναι αυτή η βάση που αντιμετωπίζει τα ασφυκτικά προβλήματα (ανεργία, χαμηλά μεροκάματα, απλήρωτες υπερωρίες, ακόλλητα ένσημα, αβεβαιότητα). Και είναι αυτή που μπορεί να δώσει διέξοδο. Η ανάπτυξη διαδικασιών και αγώνα έξω και ενάντια στο συνδικάτο και την πολιτική του αποτελεί την εγγύηση τόσο για νέες κατακτήσεις όσο και για την ανατροπή της κυρίαρχης και εφιαλτικής συνθήκης εργασίας και ζωής.

Γ.Θ.

Η πολιτική πέθανε, η ελευθερία δεν έχει όνομα ούτε χρώμα ούτε χρειάζεται μεταφράσεις. Όποιος μπλεχτεί στη μηχανή θα κάνει θόρυβο - αυτό δε σημαίνει κιόλας πως μ' έχει πείσει - ξεφτιλίζοντας ανθρώπινους πόθους κι αδυναμίες ως δήθεν ανώτερα όντα και είναι αυτοί κι οι μηχανές τους και τα θύματά τους οι αρχιτέκτονες αυτού του κόσμου, κύριοι του θεάτρου της βλακειάς και της καταστροφής που θυσίασαν ακόμα κι αυτό που θα μπορούσε να είναι η επιστήμη για να νανουρίσει με παραμύθια τους πιστούς τους, κι ο "πολιτισμός" (που δήθεν θεωρείτε ότι είναι) πρόσφερε γενναϊόδωρα λόγους να κοιμόμαστε ήσυχοι, κι η σκλαβιά πολιτισμένη, ελκυστική, όλο κερδίζει έδαφος κατά της φύσης, της ανθρώπινης φύσης κι αυτή η μάχη μετατοπίζεται σε κάθε αντίγραφο αυτής της εικόνας σε κάθε μικρόκοσμο και το αν θα ξεριζωθούν κάποτε οι κήποι των αστικών ονείρων που κρύβουν τον ήλιο είναι υπόθεση ατομική. Με μια σημαία δε γίνεσαι ελεύθερος, πόσο μάλλον όταν κι αυτό είναι μια μάσκα που πολλοί φορούν ξεφτιλίζοντας με αυτό που είναι και δείχνουν το τι σημαίνει για κάποιους άλλους η εικόνα που χρησιμοποιούν για λόγους γελοίους. Αλλά και η κρίση πέθανε. Δεν πρόκειται καν να ενοχλήσουν την όρασή μου. Υπάρχουν και ωραίες εικόνες αν και λιγοστές και αυτό που πρέπει να γίνει είναι να πολλαπλασιαστούν απ' τον καθένα αν και λιγοστές και να τις πιστέψουμε για να υπάρξουν. Έτσι για κάποιο ρεαλι-

σμό όπως εγώ τον βιώνω, ούτως ή άλλως το ότι δεν είσαι, δε ζεις το διαφορετικό από σένα, μοιάζει παράδοξο όσο ανθρώπινο κι αν είναι.

"Η Ελευθερία μας δε θέλει ματογυάλια
δε θέλει περιθώρια
Αυτά που ζήσαμε στην αυτοεξορία
Αυτά δεν έχουν όρια"

Προσευχόμαστε στις στάχτες ενός γκρεμισμένου βασιλείου περιμένοντας έναν από μηχανής θεό να μας οδηγήσει, στο δρόμο της δόξας όλων των εποχών, όταν όλοι οι καιροί συνωμοτούν υπέρ της ζωής, της ευτυχίας. Αναμνήσεις από μηνύματα και συμφωνίες και φωτιές όταν είναι η στιγμή να αναδημιουργηθεί ένας κόσμος, το νέο καθαρό οξυγόνο που θα καθορίσει την επικράτειά μας. Δεν έχει σημασία το πώς και το γιατί. Τα νέα είδωλα σκιαγραφούν πάνω στον τοίχο που λέγεται "αδύνατο", που λέγεται "παράλογο", τους χορούς των οραμάτων μας και η συντριβή αυτής της συνείδησης μπορεί νά' ναι πάνω απ' την όποια θέληση και υπόσχεση.

Κοιτώντας πίσω από την Αυλαία, κρυμμένοι στην ασφάλεια μιας ψευδοαίσθησης, αναζητώντας μπροστά στην αλήθεια σαν ανάσα μια πλάνη για να κρατηθούμε ζωντανοί. Όσο δε σπάει ο τοίχος... οι διαφορές του ύψους καθορίζουν τις αποστάσεις, τις εντάσεις, τις επικοινωνίες, τα μηνύματα που φτάνουν στις καρδιές μας. Ελευθερία Απόλυτη δεν μπορεί να υπάρξει. Αυτό που πρέπει να υπάρξει είναι συνειδητότητα, συγκατάθεση στην αληθινή ζωή, συναίνεση στα πιστεύω, στα θέλω, στη δημιουργία, ένα χέρι βοήθειας όπου χρειάζεται, ένας αγώνας ξανά για τους χαμένους αγώνες για τα όνειρα που συντρίφθηκαν, μια αλληλουχία δύναμης ο ένας στον άλλο για να υπάρχει έδαφος γόνιμο, να αλλάξει ό,τι τώρα μας πονάει, μας απογοητεύει κι ίσως μόνο αυτό αρκεί. Δύναμη και κουράγιο σε κάθε αγώνα.

**Remergence
M.A.Y.**

Κυκλοφόρησαν

Μιχαήλ Μπακούνιν

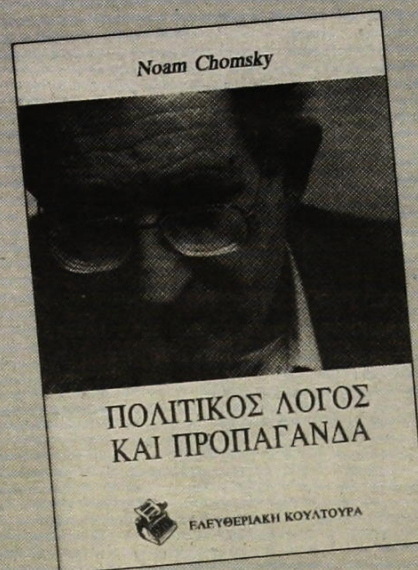
Απάντηση ενός διεθνιστή στον Τζουζέπε Ματσί-νι

Εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλτούρα

«Όταν το 1871 ο επιφανής αγωνιστής της ιταλικής ενοποίησης Τζουζέπε Ματσίνι επιτίθεται στη Διεθνή Ένωση των Εργαζομένων και στην Παρισινή Κομμούνα, ο Μπακούνιν δε χάνει ευκαιρεία για να αντιπαρατεθεί, μέσω άρθρων, επισολών και ενός μεγαλύτερου κεμένου, με το θρησκευτικό και εθνικιστικό λόγο της εποχής του. Σ' αυτό το βιβλίο δημοσιεύουμε την απάντηση ενός διεθνιστή στον Τζουζέπε Ματσίνι, διεθνιστή που δεν είναι άλλος Προχωρήσαμε σ' αυτή τη δημοσίευση γιατί κρίναμε ότι σε μια Ελλάδα που τείνει να ξαναγίνει Ελλήνων Χριστιανών, η κριτική του Μπακούνιν είναι κάτι παραπάνω από επίκαιρη και χρήσιμη: είναι αποτελεσματική. Επιπλέον, δημοσιεύουμε και άλλα δύο κείμενα, που βοηθούν στην κατανόηση του κλίματος την εποχή της αντιπαράθεσης Μπακούνιν-Ματσίνι, αλλά και τη σχέση του αναρχικού επαναστάτη με τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του καιρού του, ζήτημα για το οποίο τόσο πολλά έχουν γραφτεί».

Νόαμ Τσόμσκι

Πολιτικός λόγος και προπαγάνδα

Εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλτούρα

«...Παραδείγματος χάριν, πάρτε τον όρο "εθνικό συμφέρον". Ο όρος "εθνικό συμφέρον" χρησιμοποιείται συνήθως σαν να σημαίνει κάτι το καλό για μας και ο λαός της χώρας υποτίθεται πως τον κατανοεί. Έτσι, αν ένας πολιτικός ηγέτης λέει ότι "αυτό το κάνω προς το εθνικό συμφέρον", υποτίθεται πως πρέπει να αισθανθείς καλά γιατί αυτό γίνεται για σένα. Όμως, αν κοιτάξεις πιο προσεκτικά, αποδεικνύεται ότι το εθνικό συμφέρον δεν ορίζεται με τον ίδιο τρόπο που ορίζεται το συμφέρον ολόκληρου του πληθυσμού. Είναι το συμφέρον των μικρών, κυρίως των ελίτ που συμβαίνει να ελέγχουν τους πόρους, κάτι που τις καθιστά ικανές να ελέγχουν το κράτος - βασικά πρόκειται για τις πειραματικές ελίτ. Να αυτό που αποκαλείται "εθνικό συμφέρον". Και, κατ' αναλογία, ο όρος "ιδιαίτερα συμφέροντα" χρησιμοποιείται κατά έναν πολύ ενδιαφέροντα τρόπο, σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό. Ο πληθυσμός αποκαλείται "ιδιαίτερο συμφέρον" και η επιχειρηματική ελίτ "εθνικό συμφέρον" - έτσι υποτίθεται πως θα πρέπει να είσαι υπέρ των εθνικών συμφερόντων κι εναντίον των ιδιαιτέρων... Αυτά και άλλα πολλά ενδιαφέροντα λέει ο Νόαμ Τσόμσκι στην συνέντευξή του στον Νταϊνβιντ Μπαρσάμιν, που αποτελεί το θέμα αυτού του βιβλίου. Πάντα επίκαιρος, αλλά ποτέ της μόδας, ο Τσόμσκι ξεσκεπάζει πράγματα και καταστάσεις που η προπαγάνδα και ο κυρίαρχος πολιτικός λόγος κάνουν τα πάντα για να αποκρύψουν. Από το "εθνικό συμφέρον" έως τη δαιμονοποίηση των αράβων, από το ρόλο της προπαγάνδας στη χειραγώγηση του κοινού έως το ρόλο των ΜΜΕ και των μορφωμένων ελίτ, από την "τρομοκρατία" έως τα κοινωνικά κινήματα, ο αμερικανός αναρχικός διανοητής και ακτιβιστής συνεχίζει τον τριακοεντή αγώνα του».

MST

Από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας (Αθήνας), κυκλοφόρησε προσούρα αντιπληροφόρησης για τον αγώνα του MST, με γενικές πληροφορίες για το κίνημα των Χωρίς Γη στη Βραζιλία και ενδιαφέρον φωτογραφικό υλικό.

★ Από τις εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος επανεκδόθηκε το βιβλίο του Μπόμπυ Μπάουμαν "Η Ιστορία ενός νεαρού προλετάριου που έγινε αντάρτης πόλης", όπως επίσης και το βιβλίο "Μάης 1968 - Το μήνυμα των οδοφραγμάτων" των ICO - Κον Μπεντίτ.

Γιατί δεν θα πάω στο Πολυτεχνείο

ΣΤΙΣ 17 ΤΟΥ ΜΗΝΑ συμπληρώνονται 24 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Ήδη εδώ και 15 μέρες έχουν αρχίσει οι προετοιμασίες της επετείου: η συνήθης τα τελευταία χρόνια τρομολαγνεία των ΜΜΕ, οι μεθοδεύσεις του καθηγητικού κατεστημένου για να αποφευχθούν τα έκτροπα, τα επιτελικά σχέδια της αστυνομίας για να καταστείλει τις ταραχές εν τη γενέσει τους. Φέτος η θεσμοθετημένη πλέον υστερική επεισοδιοφοβία ξεπέρασε κάθε όριο. Εκτός του αστυνομικού αποκλεισμού του Πολυτεχνείου, έχουμε και την θωράκιση των παραθύρων του ιδρύματος με μεταλλικά φύλλα (!), την ουσιαστική εκδίωξη της Ε.Φ.Ε.Ε. (δηλαδή των αριστερίστικων οργανώσεων) από την οργανωτική επιτροπή της γιορτής, την επίσημη καθέρωση του ΚΚΕ και του συνδικάτου οικοδόμων ως επικουρικών τμημάτων της ένστολης αστυνομίας. Το πολυτεχνείο πλέον κινείται με ιλιγγιώδη ταχύτητα στην εκσυγχρονιστική λεωφόρο της μετατροπής του σε εθνική εορτή, όπως όλες οι άλλες, και της απεμπόλησης κάθε αμφισβητησιακού του στοιχείου. Πραγματικά απρόοπτη απόληξη μιας εικοσιτετράχρονης φλογισμένης πορείας. Για μια ακόμα φορά η ιστορία μειδιά χλευαστικά.

Η εξέγερση του 1973 αποτέλεσε την κορυφαία στιγμή του αντιδικτατορικού αγώνα, την έκρηξη οργής της ελληνικής κοινωνίας ενάντια στους συνταγματάρχες και τις δυνάμεις που αυτοί αντιπροσώπευαν. Δεν θα ήταν υπερβολή να ισχυριστεί κανείς ότι το πολυτεχνείο είναι ο καθαρός ορισμός της λαϊκής εξέγερσης. Γιατί:

α. είναι μία αποθέωση της λαϊκής βίας. Οι συγκρούσεις εκείνη τη Μεγάλη Παρασκευή είχαν αγκαλιάσει απ' άκρη σ' άκρη την Αθήνα. Μέχρι και το υπουργείο δημοσίας τάξης απειλήθηκε να πυρποληθεί.

β. είναι μια αυθόρμητη κίνηση. Δεν αποτελεί απόρροια κανενός πολιτικού σχεδιασμού και δεν καθοδηγείται από κανένα κομματικό ή άλλο στρατηγείο. Δεν συνιστά την κορύφωση ενός συντεταγμένου πολιτικού κινήματος, αλλά την εκρηκτική συνάντηση της απελπισίας με μία γενικευμένη κουλτούρα αντίστασης.

γ. είναι ο Κολοφώνας του αρνητικού. Οι χιλιάδες λαού που στήνουν οδοφράγματα στους δρόμους και τις λεωφόρους της Αθήνας δεν ενώνονται με βάση κάποιο

πολιτικό πρόγραμμα, ούτε στόχος τους είναι μια καινούργια θέσμιση της κοινωνίας. Το ενοποιητικό στοιχείο όλου αυτού του κόσμου είναι η άρνηση του υπάρχοντος. Άρνηση ειδική, άρνηση μερική, άρνηση καθολική. Στο Πολυτεχνείο ενυπάρχουν αυτοί που αρνούνται την εξουσία της χούντας, αυτοί που αρνούνται την καπιταλιστική εξουσία γενικά, αυτοί που αρνούνται την εξουσία γενικότερα. Όπως επίσης και αυτοί που απλώς μεθάνε από την εξεγερσιακή βία.

δ. δραπετεύει από τα δεσμά της νομιμότητας και γελοιοποιεί τους μηχανισμούς της καταστολής. Παραβιάζει κάθε είδους κατεστημένη πολιτική, και όχι μόνο, συμπεριφορά, κάθε νομική διάταξη, όλα τα ειωθότα. Αμφισβητεί αυτό καθεαυτό το μονοπώλιο της κρατικής βίας. Και για λίγες έστω ώρες καθιστά την εξουσία ανίσχυρη.

ε. έχει τη συμμετοχή πλατειών λαϊκών στρωμάτων. Δεν είναι η βίαιη εκδήλωση κάποιων εκατοντάδων, αλλά κάποιων εκατοντάδων χιλιάδων. Έστω και για λίγο ανατρέπει εκ βάθρων τους κοινωνικούς ρόλους.

Η βίαιη καταστολή της εξέγερσης (η μόνη λύση που είχε απομείνει στους χουντικούς και στους πάτρωνές τους) και η δολοφονία δεκάδων ανθρώπων οδήγησαν το Πολυτεχνείο στη σφαίρα του θρύλου. Έκτοτε ο αγώνας για τη χειραφέτηση της ελληνικής κοινωνίας έχει το σημείο αναφοράς του.

Η αλλαγή φρουράς που συντελέστηκε στο πολιτικό σκηνικό τον Ιούλιο του 1974 έκανε αναγκαία και την αλλαγή των συμβόλων του

καθεστώτος, την μεταλλαγή της επικοινωνιακής πολιτικής της κυρίαρχης ελίτ. Το καθεστώς αφαιρεί τον πρωταγωνιστικό ρόλο από το "ησυχία, τάξη και ασφάλεια". Πλέον τα ατομικά δικαιώματά, ο πλουραλισμός και η ανεκτικότητα είναι τα πρώτα ονόματα στη μαρκίζα του φενακιστικού θιάσου. Και όπως κάθε προπαγανδιστικό σχήμα, το ψεύδος της δημοκρατίας έχει ανάγκη από ένα κεντρικό σύμβολο που να διεγείρει το συναίσθημα των υπηκόων για να διαστρέψει τη συνείδησή τους. Το Πολυτεχνείο γίνεται για την μεταπολίτευση ό,τι ήταν η Μακρόνησος για τον μετεμφυλιοπολεμικό κράτος της δεξιάς. Στο σημείο αυτό αναδεικνύεται και η μεγάλη αντίφαση του Πολυτεχνείου. Είναι ταυτόχρονα το σύμβολο της εξουσίας και της εξέγερσης, των κυρίαρχων και των καταπιεσμένων, του Τσοχατζόπουλου και του Τσουτσουβή. Η έξαψη της μνήμης και η αποχαύνωση της λήθης. Η σημειολογική διαπάλη για

την οικειοποίηση του Πολυτεχνείου είναι αδιαίρετο τμήμα της ευρύτερης σύγκρουσης για τη διαμόρφωση των κοινωνικών συσχετισμών. Σαν τέτοιο το Πολυτεχνείο ακολουθεί την πορεία του ανατρεπτικού κινήματος, της ελληνικής κοινωνίας. Η πλατεία ήταν γεμάτη, στην πλατεία στήθηκαν οδοφράγματα, στην πλατεία πραγματοποιή-

σμένοι, πολύ ανοργάνωτοι. Το event δύσκολα θα διαταραχθεί. Το πολύ πολύ οι ταραχοποιοί να νοθευθούν καταλλήλως και ίσως το χειρότερο να είναι ότι οι ταραχές έγιναν μέρος του event.

Φέτος λοιπόν δεν θα πάω στο Πολυτεχνείο. Έχω όμως την αίσθηση ότι τα πιο φλογισμένα Πο-

είται τώρα ένα event διαφημιστικής προώθησης. Βεβαίως πάντα υπάρχουν αυτοί που θέλουν να διαταράξουν την εύρυθμη λειτουργία του μάρκετινγκ. Μόνο που είναι πολύ λίγοι, πολύ συγχυ-

λυτεχνεία θα τα φέρει το γοητευτικό άδηλο μέλλον.

Γ.Α.

Σε ζωντανή σύνδεση με τη Λήδη

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

κή συναίνεση στα αντικοινωνικά τους σχέδια, καθώς και να αποφύγουν οποιαδήποτε αντίδραση που θα έχει αντίκτυπο στους χειρισμούς τους, βάζοντας και πάλι "την Ελλάδα στο γύψο". Τα ελληνικά πολιτικά και οικονομικά επιτελεία, ως εντολοδόχοι των πολυεθνικών κέντρων εξουσίας, εφαρμόζουν πιστά το γενικότερο σχεδιασμό αλλαγών και τομών, πάνω σε ζωτικούς τομείς, στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην κοινωνία.

Το "αποφασίζομεν και διατάσσομεν" αναβιώνει μέσα από το "σύμφωνο εμπιστοσύνης για την πορεία προς το 2000"

Αυτή την περίοδο μια ανευ όρων επίθεση σε βάρος ευρύτερων κοινωνικών κομματιών βρίσκεται σε εξέλιξη. Με τον ποιο σκληρό προϋπολογισμό στην μεταπολιτευτική ιστορία χτυπιούνται τα εισοδήματα των κατωτέρων και μικρομεσαίων στρωμάτων και ανατρέπονται τα όποια κεκτημένα που πριν λίγο καιρό έμοιαζαν αυτονόητα.

Οι νέες εργασιακές σχέσεις, η θεσμοθέτηση της μαύρης εργασίας, τα μέτρα για την ανεργία, οι εκθέσεις των κυβερνητικών συμβούλων οδηγούν με γοργούς ρυθμούς το 1/3 της κοινωνίας κάτω από το όριο της φτώχειας. Το φάντασμα του εθνικού συμφέροντος που πλανιέται πάνω από τα κεφάλια μας και η σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα, δημιουργούν μια σύγχρονη Ελλάδα - ελλη-

νων - χριστιανών.

Η χουντική απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης αντικαθίσταται με την διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος. Η δικτατορία των επαγγελματιών ηγετών της ΓΣΕΕ αποφασίζει και συνυπογράφει συμφωνίες για λογαριασμό του άβουλου εργατικού κινήματος.

Παράλληλα σε έναν άλλον ζωτικής σημασίας χώρο, τον εκπαιδευτικό, βρίσκονται σε εξέλιξη δραματικές αλλαγές ενώ έχει κατατεθεί νόμος στην βουλή και αναμένονται στο επόμενο διάστημα υπουργικές αποφάσεις. Όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης από την μέση ως και την τριτοβάθμια βρίσκονται στην δίνη της αναδιάρθρωσης, επιχειρηματοποιούνται, όπως προστάζει το λεγόμενο εθνικό συμβούλιο παιδείας, που απαρτίζεται από πολιτικούς μάντζερς, τεχνοκράτες, βιομηχάνους και μεγαλοκαθηγητές. Όλες οι εκπαιδευτικές λειτουργίες, τα περιεχόμενα σπουδών, η γνώση και οι εμπλεκόμενοι σε αυτές πρέπει να προσαρμοστούν στις ανάγκες της αγοράς. Μαθητές/τριες, φοιτητές/τριες, καθηγητές, πρέπει να εμπεδώσουν τα νεοφιλελεύθερα προτάγματα. Να μπορούν να είναι ευέλικτοι και προσαρμόσιμοι στις ανάγκες των επιχειρήσεων, ή υπομονετικοί άνεργοι και επανακαταρτίζονται μήπως και βρουν δουλειά.

Πειθαρχηση, εντατικοποίηση, συνεχής αξιολόγηση χαρακτηρίζουν τους σχεδιασμούς τους για την εκπαίδευση. Οι μαθητές/τριες αξιολογούνται από τους καθηγητές, οι καθηγητές αξιολογούνται από ένα σώμα πραιτωριανών του υπουργείου ενώ στα ΤΕΙ και ΑΕΙ

καταρτίζονται εσωτερικοί κανονισμοί εύρυθμης λειτουργίας και πειθαρχησης.

Ένα νέο εκπαιδευτικό μοντέλο ετοιμάζεται, που στόχο του έχει την δημιουργία ενός νέου μοντέλου εργαζόμενου ευέλικτου, του απασχολήσιμου και συνολικά ενός νέου τύπου ανθρώπου προσαρμόσιμου στις νέες συνθήκες και όρους κυριαρχίας.

Το Πολυτεχνείο δεν ζει, δεν πέθανε

Φέτος όπως και κάθε χρόνο οι κάμερες θα ξαναστηθούν απαιτώντας υστερικά αίμα, σπασμένες βιτρίνες και επετειακές φιέστες. Και φέτος οι άτεγκτοι θεματοφύλακες της κοινωνικής ισοροπίας και τάξης (μπάτσοι, μισθοφόροι της διανοήσης, πρυτάνεις) το καθηγητικό κατεστημένο, γραφειοκράτες συνδικαλιστές, πολιτικοί, μέχρι πρώην αγωνιστές και νυν βολεμένοι σε υψηλά κλιμάκια της κοινωνικής ιεραρχίας, θα μας μιλήσουν για το νόημα της εξέγερσης του '73 έτοιμοι να ξαναστήσουν τα πολυβόλα απέναντι στις αυριανές εξεγέρσεις αν χρειαστεί.

Κάπου εδώ συνηθίζεται να λέγεται ότι το Πολυτεχνείο ζει μέσα από τους αγώνες για ελευθερία, δημοκρατία κλπ. Λάθος γιατί αυτή η εξέγερση δεν μπορεί να ζει μέσα στην νεκρική σιγή της κοινωνίας. Δεν μπορεί να ζει σαν ξεχωριστό κεφάλαιο στο βιβλίο ιστορίας του λυκείου. Δεν μπορεί όμως και να πεθάνει γιατί και αυτή η χούντα είναι καταδικασμένη να ανατραπεί. Όπως είναι γνωστό η ιστορία επαναλαμβάνεται... Το θέμα είναι από ποιους θα ξαναγραφτεί.

T.X. - T.X. Αθ

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 109

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Για μια σταγόνα στον ωκεανό

ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΞΙΝΑΙ στιγμιότυπο της εποχής μας. Να βγαίνουν τα ΜΜΕ και να καταγγέλουν φασιστικό κύκλωμα στους μπάτσους. Να δεσμεύεται το υπουργείο δημόσιας τάξης ότι θα κάνει «εκκαθάριση». Να επισημαίνεται ότι «το γεγονός είναι μεμονωμένο». Να προβάλλεται ο «δημοκρατικός χαρακτήρας» των σωμάτων ασφαλείας με φωτογραφίες από την πορεία των μπάτσων του πανό που ζητούσε «αποχουντοποίηση». Αλίμονο, η αστυνομία δεν είναι ξένο σώμα στον ιστό του δημοκρατικού πολιτεύματος. Και αυτή η τελευταία, είναι η μοναδική θέση την οποία προσυπογράφουμε ανεπιφύλακτα.

Γιατί η δημοκρατία τους έχει δώσει σαφή δείγματα γραφής. Έκπληκτοι μπορούν να είναι μόνο τα ΜΜΕ, ο υπουργός, οι βουλευτές. Όχι όμως όποιος θυμάται το βιασμό της 14χρονης κοπέλας από τον μπάτσο πέρσο. Ή την εν ψυχρώ δολοφονία του αλβανού μετανάστη στο σιδηροδρομικό σταθμό της Θεσσαλονίκης πριν από λιγότερο από ένα μήνα. Χρόνο αρκετό βέβαια για να μπει και αυτή η υπόθεση στο αρχείο. Του κάθε δημοκράτη εισαγγελέα, βεβαίως.

Μισό λεπτό! Δηλαδή ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δεν κουκούλωνε την υπόθεση της αδράνειας των «ειδικών δυνάμεων» όταν τα φασιστοειδή επιτέθηκαν στο ελληνoturκικό επιχειρηματικό συνέδριο; Δεν προσπαθούσε να υποβαθμίσει το ζήτημα και ν' αποσείσει τις ευθύνες από την αστυνομία;

Είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι δεν υπάρχει φασιστικό κίνημα στη Θεσσαλονίκη. Υπάρχουν όμως παράγοντες άκρατου εθνικισμού και καλλυμένου φασισμού. Ο πρώην υπουργός δημόσιας τάξης, Στ. Παπαθεμελής, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Όπως και ο γνωστός φιλοβασιλικός, δήμαρχος της πόλης,

Ντ. Κοσμόπουλος. Ή ο φιλοχουντικός δημοτικός σύμβουλος του ΠΑΣΟΚ και αντιπρόεδρος της πολιτιστικής πρωτεύουσας, Δ. Σαλπιδής. Και από κάτω ένα ολόκληρο κύκλωμα πολιτικών, προσωπικών, πελατειακών σχέσεων. Με εκκλησιαστικές και παραεκκλησιαστικές οργανώσεις, συλλόγους ποντίων (που οργάνωσαν και την επίμαχη πορεία), σοβαρότατες προσπάθειες στο κεφάλαιο και στα ΜΜΕ της πόλης. Και μέσα σ' όλο αυτό το κύκλωμα, μόνο στο βάθος, περιορισμένος και ελεγχόμενος, υπάρχει ο μικρός ακραιφνής φασιστικός κύκλος.

Στη Θεσσαλονίκη, το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» δεν κρύβεται. Και εκπορεύεται αποκλειστικά από την εξουσία. «Ελλάς» και εθνικιστικά συλλαλητήρια, λίγα μόλις χρόνια πριν. «Ελλήνων» και επιβάλλεται να τονιστεί ο αρχαιοπρεπής και βυζαντινός χαρακτήρας της πόλης (τα καστρόπληκτα είναι μόνο ένα στιγμιότυπο). «Χριστιανών» και η Ροτόντα, εκκλησία. Τα χουντικά συνθήματα εκσυγχρονίστηκαν βέβαια και τώρα το πρόταγμα είναι «για τη Θεσσαλονίκη, οικονομικό κέντρο των Βαλκανίων».

Ήταν λογικό να λείπει η έκπληξη από την «αποκάλυψη» ότι υπήρχαν οργανωμένοι φασιστικοί πυρήνες στην αστυνομία. Γιατί ο «Στόχος» -με την απαραίτητη βέβαια βοήθεια της ΚΥΠ στη βόρεια Ελλάδα- από που στελεχώνεται; Τα μεταβατικά αποσπάσματα της αστυνομίας στα σύνορα, με τις απειράριθμες δολοφονίες μεταναστών, το ίδιο. Όπως και οι -χρηματοδοτούμενες από το υπουργείο εθνικής άμυνας- οργανώσεις «ιερολοχιτών», «εφέδρων αξιωματικών», κλπ. Και όλες «εθνικά επωφελείς». Για αποστολές στα Ίμια, στην Κύπρο, στα σύνορα.

Ο «Αγγελιοφόρος» της Τετάρτης (ο οποίος, ανάμεσα στα άλλα, είχε προπαγανδίσει αρκετά την πρόσφατη πορεία των ποντιακών συλλόγων), «αποκαλύπτει» ότι η επίμαχη βιντεοκασσέτα δόθηκε από την γενική αστυνομική διεύθυνση της Αθήνας στα ΜΜΕ. Και βέβαια απαιτεί «εκδημοκρατισμό».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΤΟ ΠΡΟΠΥΡΓΙΟ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Από τον Μουσαχουντή και τον Καλοχριστιανάκη μέχρι τον Κατσιόφα και τον Κουτρούμνη, η αστυνομία Θεσ/νίκης αποτελεί μόνιμα εδώ κι 60 χρόνια το μεγαλύτερο «σταγονίδιο» στη Β. Ελλάδα, σε βόρος των φτωχών, των σπεργών, των προσφύγων, των αντικαθεστωτικών.

Με τη συμμορίτικη και παρακρατική της δομή, εκτός από στρατηγείο ελέγχου του «μάουρου χρήματος» (λέσχες, ναρκοπωτά, νυχτερινά κέντρα, πορνεία, ηλεκτρονικά κ.α), γίνεται πόλος ελξης και συμμαχίας του πολιτικού σκοταδισμού (φασιστών, παπαδισμού, εθνικιστών, μακεδονομάχων, δημάρχων, πατριωτών βουλευτών και δημοσιογράφων).

Σήμερα χορεύουν σε δάσος στη Θέρμη
Αύριο θα χορεύουν στην πλ. Αριστοτέλους

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΟΚ, το λάβαμε το μήνυμα. Μια εσωτερική διευθέτηση ήταν. Γιατί το παρακράτος δεν μπορεί να υπάρχει παρά μόνο απόλυτα ελεγχόμενο από το κράτος...

Μ.Κ.

Οι ταινίες καταστροφής ανθίζουν και φέτος

ΑΝΑΒΙΩΝΟΥΝ οι ταινίες καταστροφής και επαναλαμβάνεται το γεγονός να κατακλύζονται οι κινηματογραφικές αίθουσες από πλήθη που πηγαίνουν να παρακολουθήσουν ταινίες με σχεδόν ανύπαρκτο σενάριο, μέτριες ως χειρίστες ερμηνείες όπως ακριβώς στη δεκαετία του '60 και του '70 που παραγωγές όπως τα «Σαγόνια του καρχαρία», «Η πτώση του Μπόινγκ 747», «Ο σεισμός», «Ο Τιτανικός» κλπ. ξεπερνούσαν όλα τα εισπρακτικά ρεκόρ.

Σήμερα τη θέση αυτών των υπερπαραγωγών έρχονται να αντικαταστήσουν το «Speed», «Το πέμπτο στοιχείο», η επανέκδοση του Τιτανικού κ.α με τη μόνη διαφορά ότι τα υπέρογκα ποσά έχουν επενδυθεί στα λεγόμενα special και digital εφέ με αποτέλεσμα να φαντάζει ακόμα πιο συναρπαστικό το θέαμα στα μάτια του «κινηματογραφόφιλου» κοινού. Αλλά το να κατακλύζουν τις αίθουσες μόνο και μόνο για τα συναρπαστικά εφέ, αυτό είναι κάτι που δεν καταλαβαίνω. Ή εγώ δεν αντιλαμβάνομαι σωστά τα πράγματα ή αυτοί. Βέβαια το δεύτερο «ή» εννοείται ότι θα με βόλευε περισσότερο αλλά αυτοί είναι υπερβολικά πολλοί.

Έτσι υπήρξε κίνηση σε δύο άξονες για να εξηγηθεί το φαινόμενο. Από την πλευρά της ψυχολογίας και της ψυχαναλυτικής, ο κόσμος αρέσκεται στο να παρακολουθεί ταινίες τέτοιου είδους γιατί τον βοηθάει να ξεπεράσει την ψυχική του υπερένταση, να εκτονώσει το συσσωρευμένο μίσος. Το ξελάφρωμα του, το δίνει η σκέψη ότι ο ίδιος δεν βρίσκεται στη θέση των πρωταγωνιστών της ταινίας, αλλά ένα τέτοιο ξελάφρωμα είναι πολύ εύθραυστο μιας και υποσυνείδητα τον θεατή τον ροκανίζει η σκέψη, πως από τον κίνδυνο ξέφυγε τη συγκεκριμένη στιγμή καθισμένος στην πολυθρόνα της μισοσκότεινης αίθουσας του σινεμά, αλλά ο ίδιος κίνδυνος συνεχίζει να τον παραμονεύει. Μια τέτοια διφορούμενη αίσθηση «ασφάλειας, προσμονής κινδύνου» έλκει την φαντασία του θεατή που συνηθίζει να ταυτίζεται με τον πρωταγωνιστή της ταινίας και η φαντασία του να ακολουθεί το θύμα. Οι κινηματογραφικές καταστροφές βρίσκουν απήχηση στις ψυχές των ανθρώπων, γιατί και στην πραγματικότητα ζουν σε έναν κόσμο αστάθειας όπου καθημερινά χιλιάδες καταστροφές λαμβάνουν χώρα γύρω τους. Σε μια εποχή που οι οικονομικές κρίσεις, ο πληθωρισμός, η ανεργία και η αύξηση των τιμών υπάρχει γύρω σου, η στιγμή και της προσωπικής σου καταστροφής δεν είναι απίθανο να φτάσει και πολύ γρήγορα μάλιστα. Και σιγά σι-

γά το θέμα της καταστροφής σιγά σιγά και ύπουλα, χωρίς να συνειδητοποιείται πάντα, άρχισε να κατακτά τον ψυχισμό των ανθρώπων. Κι έτσι χτυπήθηκε ακόμα μια «χρυσή φλέβα» που έχει να κάνει με την ψυχολογία των μαζών και αξιοποιήθηκε με τον κατάλληλο τρόπο από τους διάφορους ειδικούς της προπαγάνδας για να μπορέσει ακόμα μια φορά να χειραγωγηθεί ο μέσος άνθρωπος. Εδώ είναι και ο δεύτερος άξονας ανάλυσης της επιτυχίας αυτών των ταινιών.

Πρώτα πρώτα οι ταινίες αυτού του είδους συνηθίζουν τον θεατή στην ιδέα ότι οι καταστροφές είναι τόσο συνηθισμένο φαινόμενο γύρω μας, σαν τον αέρα που αναπνέουμε, αλλά ταυτόχρονα παραμένουν μοιραίες και ανεξήγητες. Τα φυσικά φαινόμενα ταυτίζονται στο μυαλό με τα κοινωνικά φαινόμενα και αυτά τα δεύτερα καταχωρούνται στη σειρά των τυχαίων και απρόβλεπτων γεγονότων όπως και τα πρώτα. Και έτσι οι δηλώσεις του τύπου «Η κρίση ήταν μοιραία» έχει βρει από πριν καλλιεργημένο έδαφος από την προκαταρκτική εργασία αυτών των ταινιών ώστε να το δεχθεί η μαζική συνείδηση.

Οι ταινίες για τις καταστροφές όχι μόνο εξοικειώνουν με το φόβο και την προσμονή του αναπόφευκτου κινδύνου αλλά και πολλαπλασιάζουν αυτό το φόβο, έτσι που ο ψυχισμός του ανθρώπου να φτάει σε τέτοια κατάσταση που για απαιτεί άμεση εκτόνωση, δραστική συνταγή κατά του φόβου. Και στην κάθε περίπτωση του ψιθυρίζουν τη διέξοδο από την κρίσιμη κατάσταση.

Και πιο το διδάγμα αυτών των ταινιών: ότι στις κρίσιμες καταστάσεις κάθε τι «επιπλάστο» πρέπει να παραμερίζεται, όπως ο χωρισμός της κοινωνίας σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους και όλοι μαζί να δείχνουμε μια γενική αλληλεγγύη για να σωθεί η κατάσταση. Βλέπε περιπτώσεις οικονομικών κρίσεων. Λήψη μέτρων λιτότητας, μείωση των εξόδων κλπ.

Και αυτό που μας δείχνουν επίσης οι ταινίες αυτές είναι ότι σε κρίσιμες καταστάσεις δημιουργείται πανικός και αν είμαστε σε αεροπλάνο απευθυνόμαστε στον πιλότο να μας σώσει, σε πλοίο στον καπετάνιο, στη στεριά σε στρατιωτικό ή μπάτσο και πάει λέγοντας. Εξοικειώνεται λοιπόν ο κόσμος στην ιδέα του να απευθύνεται σε κάποιον ειδικό σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης και να αφήνει την κατάσταση στα χέρια των διαφόρων πολιτικών, οικονομολόγων και να μην μπορεί ο ίδιος να επέμβει και να προσπαθήσει να λύσει τα προβλήματα που τον αφορούν άμεσα και να αυτοοργανώσει τις ανάγκες

του. Μια ισχυρή εξουσία θα μας προοτατέψει από κρίσιμες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και συνεχίζει ο καθέας να κοιμάται τον ύπνο του δικαίου. Βέβαια δε θέλω να πιστεύω ότι τα άτομα που συλλάβαν κατά καιρούς την ιδέα τέτοιων ταινιών κινήθηκαν συνειδητά στα γρανάζια της προπαγάνδας. Συμβαίνει όμως σε πολλούς καλλιτέχνες μέσα από το έργο τους να προβάλλουν και να αντικαθρεπτίζουν τον τρόπο ζωής στον οποίο ολοκληρωθήκαν και να προσπαθούν να συμπεριφέροντα εκείνης της τάξης που τους δίνει την υλική δυνατότητα για την δημιουργική τους αυτοέκφραση.

Πάντως οι ταινίες αυτές δεν δείχνουν σημάδια προπαγάνδας ορατά, πράγμα που κάνει την αποτελεσματικότητά τους ακόμα πιο άμεση και ισχυρή.

Ε.Σ.

Ο μέγας Αλέξανδρος και ο καταραμένος δαίμονας

ΚΑΘΕ ΛΑΘΟΣ σε κάθε έντυπο αποδίδεται πάντα στον δαίμονα του τυπογραφείου. Μια παράδοση που δεν μπορεί φυσικά να λείπει και απ' αυτή την εφημερίδα, πολύ περισσότερο που τα κάμποσα από τα μέλη της κοιτάζουν με μισό μάτι τα μηχανήματα από τα οποία βγαίνει. Στην ΑΛΦΑ βέβαια, πολύ λιγότερα λάθη γίνονται επειδή «χτύπησε» κάτι στον υπολογιστή και πολύ περισσότερα από την ανθρώπινη εξάντληση.

Στο προηγούμενο φύλλο, ο συμπαθής δαίμονας χτύπησε και πάλι, αυτή τη φορά στο πρωτοσέλιδο. Γιατί, βέβαια, η Τσεχία και όχι η Σλοβακία, ανήκει στα χαιδεμένα παιδιά της Δύσης. Και το άρθρο 19 του κώδικα ελληνικής ιθαγένειας είναι που χρησιμοποιεί το ελληνικό κράτος για να στερεί την ιθαγένεια από την τουρκική μειονότητα της Θράκης και όχι το 29, όπως γράφτηκε.

Καλά όλα αυτά, ο μέγας Αλέξανδρος που κολάει; Απλά, ο δαίμονας του τυπογραφείου, όπου και αν χάσει την ουρίτσα του, θα είναι πάντα συμπαθής και ας τα κάνει μαντάρα. Αντίθετα με τον αντιπαθητικό κατακτητή. Που κολλάει εδώ και στο γεγονός ότι το προηγούμενο πρωτοσέλιδο βγήκε στη Θεσσαλονίκη...

TVXαθλίωση

ΚΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ, έφοδος ΕΚΑΜΙ-
τών και σύλληψη χωρίς την παρουσία ει-
σαγγελέα στις 03.30 το πρωί: Όχι δεν
πρόκειται για εικόνες του παρελθόντος που
έρχονται στο μυαλό παραμονές της 17ης Νο-
έμβρη. Πρόκειται για σκηνές που αναβιώνουν
σήμερα στην Χαλκιδική, αφού η ελληνική α-
στυνομία φαίνεται ότι το τελευταίο καιρό επι-
στρέφει στις ρίζες της, μετά πουλιών και τσά-
μικων...

Παλιές πετυχημένες συνταγές εκφοβισμού
και τρομοκράτησης για την αποτροπή μαζι-
κών κινητοποιήσεων, επιστράτευσαν οι εκ-
συγχρονιστές του υπουργείου Ανάπτυξης,
διατάσσοντας τη σύλληψη πέντε πρόεδρων
κοινοτήτων του Στρυμονικού Κόλπου, οι κά-
τοικοι των οποίων αντιδρούν στην εγκατάστα-
ση μεταλλείου χρυσού της TVX Gold στην πε-
ριοχή τους. Οι πρόεδροι οδηγήθηκαν με τις
πυτζάμες στο αστυνομικό τμήμα Πολυγύρου
λίγες ώρες μετά τα γεγονότα της 9ης Νοεμ-
βρίου, όπου τους απαγγέλθηκαν οι κατηγο-
ρίες της διέγερσης σε διάπραξη πλημμελημά-
των και φυσική και ηθική αυτοουργία σε αντί-
σταση, παράνομη βία, απρόκλητες, απλές και
επικίνδυνες σωματικές βλάβες, διακεκριμένες
περιπτώσεις φθοράς, διατάραξη οικογενεια-
κής ειρήνης, απειλή και εξύβριση, οπλοφορία,
οπλοχρησία και κλοπή...

Όχι δεν άρχισε η επανάσταση, ψυχραιμία.
Απλά στα πρόσωπα των πέντε κοινοταρχών
κατασκευάστηκαν οι υποκινητές των γεγονό-
των της 9ης Νοεμβρίου. Συγκεκριμένα, -και ό-
πως αναφέρθηκε στο φύλλο 107 της "Αλφα"-
στις 11 Οκτωβρίου ολοκληρώθηκαν οι μελέ-
τες του Ινστιτούτου Γεωλογικών Μελετών της
Ελλάδας (ΙΓΜΕ) για την καταλληλότητα ή όχι
του υδροκρίτη του Στρυμονικού Κόλπου για

την εγκα-
τάσταση
των με-
ταλλεί-
ων της
TVX. Το
π ό ρ ι -
σμα βέ-
βαια
δεν
δύο-

θηκε ακόμη στη δημοσιότητα και προβλέπε-
ται να γίνει στις 22 Νοεμβρίου. Όμως τα μη-
χανήματα της канаδικών συμφερόντων εται-
ρίας είχαν ήδη φτάσει και πιάσαν αμέσως
δουλειά, αρχικά με γεωτρήσεις. Η αντίδραση
της επιτροπής αγώνα και εφόσον δεν έχει κοι-
νοποιηθεί το πόρισμα του ΙΓΜΕ ήταν άμεση.
Στις 29 Οκτωβρίου ζητούν από την TVX να
σταματήσουν όλες οι εργασίες κάτι που φυσι-
κά δεν γίνεται. Στις 11 το πρωί της περασμέ-
νης Κυριακής πραγματοποιείται λαϊκή συνέ-
λευση στην Ολυμπιάδα και αποφασίζεται πο-
ρεία και διαδήλωση στις εγκαταστάσεις της
εταιρίας όπου συνεχίζονται οι εργασίες. Οι,
εδώ και μήνες, εγκατεστημένες ισχυρές α-
στυνομικές δυνάμεις που έχουν αποσπαστεί
στην περιοχή από όλη τη χώρα, φράζουν το
δρόμο με κλούβες ασκώντας τις γνωστές δια-
λεκτικές τους επιδόσεις στους κατοίκους. Οι
κλούβες και τα περιπολικά βέβαια δεν αποτε-
λούν και ιδιαίτερο εμπόδιο και γρήγορα ανα-
ποδογυρίζονται και καταστρέφονται. Και α-
φού δεν υπάρχει άλλος τρόπος να σταματή-
σει η λειτουργία των δύο γεωτρήσεων της ε-
ταιρίας, με τη σειρά τους συμβάλλουν και αυ-
τά στην αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα
στην ατμόσφαιρα με την πυρπόληση και κα-
ταστροφή τους. Απολογισμός έξι αστυνομικοί
στο νοσοκομείο και ένα υπηρεσιακό τζιπ, δύο
περιπολικά, μία κλούβα και ένα γεωτρήπανο
κατεστραμμένο και άλλο ένα με σοβαρές ζη-
μιές.

Η απόσβεση γίνεται με τις συλλήψεις των κοι-
νοταρχών της Ολυμπιάδας, του Σταυρού, του
Άνω Σταυρού, της Ασπροβάλτας και της Βαρ-
βάρας, και όσο παραμένουν κρατούμενοι, οι
κάτοικοι πραγματοποιούν έκτακτη λαϊκή συ-
νέλευση και αποφασίζουν... επίθεση στις ε-
γκαταστάσεις πέον -και όχι μόνο στα γεωτρή-
πανα- της εταιρίας. Όμως για να προληφθεί
οτιδήποτε, ανακοινώνεται ότι οι κοινοτάρχες
θα αφεθούν ελεύθεροι, αφού πρώτα τους α-
παγγελθούν οι κατηγορίες και έτσι οι κάτοικοι
αρκούνται στο τρίωρο αποκλεισμό της εθνι-
κής οδού Θεσσαλονίκης-Καβάλας το μεσημέ-
ρι της Δευτέρας.

Η δίκη των πέντε κοινοταρχών ορίζεται για τις
11 Δεκεμβρίου ενώ ήδη έχει αναβληθεί για το
Φεβρουάριο η δίκη των 25 κατοίκων που συ-
νεληφθησαν στα περσινά επεισόδια και θα
άρχιζε στις 23 Οκτωβρίου, προφανώς για να
μην οξυνθεί επιπλέον το κλίμα.

Το κλίμα όμως έρχεται να οξύνει απόφαση
της TVX στις 11 Νοεμβρίου σύμφωνα με
την οποία απολύονται πέντε εργαζόμε-
νοι - κάτοικοι της Ολυμπιάδας, ως
συμμέτοχοι στα επεισόδια της
Κυριακής. Μάλιστα στο δικαι-
ολογητικό της απόλυσης α-
ναφέρεται ότι οι απολυ-
μένοι επιτέθηκαν σε
συναδέλφους τους,
κίνηση που στοχεύ-
ει στη διάσπαση
και διαβολή της
ενότητας των
κατοίκων.
Βέβαια
πουθενά
δεν αναφέ-
ρεται ότι έ-
κ α σ τ ο ς
των απολυ-
μένων -που
εργάζο-
νταν εκεί

από 15 έως 25 χρόνια- αποζημιώνεται με μό-
λις δύομιση εκατομμύρια. Η κοινοποίηση δε
της απόλυσης γίνεται από άνδρες της εται-
ρίας σεκιούριτι που παράλληλα φυλάσσει τις
εγκαταστάσεις. Τις αποζημιώσεις φυσικά θα
καταβάλλει, βάσει του συμφωνητικού της κυ-
βέρνησης με την εταιρία, η Εθνική Τράπεζα.
Αμέσως μόλις γίνονται γνωστές οι απολύσεις,
οι μαθητές της περιοχής προχωρούν σε κατά-

**Σε απομίμηση της επιχείρησης-βουλκανιζατέρ
με τους αγρότες πέρον, η επιχείρηση-
πυτζάμα φέτος. Ο κοινοτάρχης Ολυμπιάδας
με τις παντόφλες στο χέρι μέσα στο
αστυνομικό τμήμα Πολυγύρου και οι κάτοικοι
στο μπλόκο της Ολυμπιάδας.**

ληψη του σχολείου τους στο Σταυρό, ως έν-
δειξη συμπαράστασης και διαμαρτυρίας, η ο-
ποία όμως έληξε χθες, αφού απειλήθηκε με
μετάθεση ο διευθυντής ως υποκινητής των
καταληψιών.

Την περασμένη Πέμπτη η επιτροπή Αγώνα
συναντήθηκε με το νομάρχη Χαλκιδικής, ο ο-
ποίος τους μετέφερε τη θέση της κυβέρνη-
σης για το αμετάκλητο της εγκατάστασης
των μεταλλείων στην περιοχή τους. Σύντομα
θα πραγματοποιηθεί νέα γενική συνέλευση
για να εκτιμηθούν οι έως τώρα εξελίξεις και
να προσδιοριστούν οι νέες μορφές κινητοποι-
ήσεων, αφού η κατάσταση είναι πλέον οριακή
και θα γίνει ακόμη περισσότερο όταν κοινο-
ποιηθεί η θετική όπως προδιαγράφεται γνω-
μοδότηση του ΙΓΜΕ για τη λειτουργία των με-
ταλλείων -κάτι που θα νομιμοποιήσει οριστικά
τα εκεί φιλόδοξα σχέδια της TVX.

Εν αναμονή των εξελίξεων αφού η TVX έχει α-
νακοινώσει ότι οι εργασίες της χωροθέτησης
θα γίνουν στις 20 Νοεμβρίου. Κάτι όμως έχει
αλλάξει από την περασμένη Κυριακή. Η ενό-
τητα και η αποφασιστικότητα των κατοίκων
του Στρυμονικού βρίσκονται στον μεγαλύτε-
ρό τους βαθμό και τίποτα δεν μπορεί να τους
καταστείλει. Ήδη το πρώτο βήμα για τη σύν-
δεση του αγώνα τους με άλλους τοπικούς α-
γώνες και κινήματα έγινε... Ο νούν νοείτο...

**No Justice, No Peace...
Σέρρες**

"Με οργή και αγανάκτηση η
Επιτροπή Αγώνα των
κοινοτήτων για τη μη
εγκατάσταση της
μεταλλουργίας χρυσού
στον υδροκρίτη του
Στρυμονικού Κόλπου
καταγγέλει την απρόκλητη
επέμβαση των ΜΑΤ στην
ειρηνική διαδήλωση των
κατοίκων του Στρυμονικού
που έθεσε σε κίνδυνο
ακόμη και τη ζωή του
συνανθρώπων μας.
Αυτό ήταν το αποκορύφωμα
της έντονης
αστυνομοκρατίας που έχει
επιβληθεί στην περιοχή μας
εδώ και σαρανταπέντε
μέρες, με σκοπό να
υλοποιηθούν οι επιδιώξεις
και τα σχέδια της TVX και
να καμφθεί η αγωνιστική
μας αντίδραση που
συμπλήρωσε σήμερα 647
ημέρες.

Ο λαός του Στρυμονικού
κόλπου για μια ακόμη φορά
έδειξε με μια μεγαλειώδη
κινητοποίηση την
αποφασιστικότητά του αλλά
και την ψυχραιμία του.
Εδειξε ότι, ούτε η
αστυνομοκρατία, ούτε οι
προσπάθειες
αιματοκυλίσματος της
κινητοποίησής του,
μπορούν να τον κάμψουν.
Όσοι είχαν αντίθετη άποψη
γι' αυτό, σήμερα είχαν ξανά
την ευκαιρία να το
διαπιστώσουν.

**(προκήρυξη που
μοιράστηκε στο μπλόκο
της Ολυμπιάδας μετά τα
επεισόδια της 9ης
Νοέμβρη '97).**

Για την ιστορία: Την TVX Hellas Gold δεν εν-
διαφέρουν τα μεταλλεύματα που παρήγαγε
και πούλαγε ο προκάτοχός της, παρά μόνο ο
χρυσός που υπάρχει ως μικροποσότητα μέσα
στο ορυκτό. Ο τελικός διαχωρισμός του χρυ-
σού από το ορυκτό όμως είναι ιδιαίτερα επί-
πονος και απαιτεί κατασκευή μεγάλης μεταλ-
λουργικής μονάδας. Αυτό, σύμφωνα με μελέ-
τες ουδέτερων επιστημόνων, θα αποτελέσει
και τη χαριστική βολή για όλο το Στρυμονικό

κόλπο, αλλά και για τη γύρω ορεινή ζώνη. Για
να γίνει η επεξεργασία στο μέταλλευμα που
θα δώσει το χρυσό, πρέπει να οξυδωθεί από
ασβέστη σε αναλογίες ένας τόνος μετάλλευ-
μα με τριάντα τόνους ασβέστη. Σκεφτείτε λοι-
πόν μερικά πράγματα: υπάρχουν σήμερα ως
στοκ μερικά εκατομμύρια τόνοι μεταλλεύμα-
τος και προγραμματισμός για εντατικοποίηση
της παραγωγής για τα επόμενα δέκα με δεκα-
πέντε χρόνια. Η εταιρία ανακοίνωσε ότι ο α-

σβέστης που θα χρειαστεί θα εξορυχθεί κυ-
ρίως από τα γύρω βουνά. Μετά την κατεργα-
σία και αφού από τους 31 τόνους αφαιρεθούν
μερικά γραμμάρια χρυσού, το άμορφο αυτό
γυψώδες υλικό πρέπει να απορριφθεί σε λε-
κάνη στερεών αποβλήτων. Για την παραπάνω
ανάγκη έχει σχεδιαστεί κατασκευή λεκάνης α-
ποβλήτων (χαβούζα) μερικών χιλιάδων στρεμ-
μάτων και μάλιστα στο κέντρο του δάσους
της περιοχής.

Ήττα του "ελεύθερου εμπορίου"

Τη Δευτέρα, ο πρόεδρος των Η.Π.Α., Μπιλ Κλίντον ανακοίνωσε ότι δε θα θέσει τελικά σε ψηφοφορία στη βουλή το νομοσχέδιο με το οποίο θα αποκτήσουν έκτακτες εξουσίες σχετικά με τη σύναψη εμπορικών συμφωνιών με ξένες χώρες, το οποίο ήταν γνωστό ως "fast track". Έτσι, παραδέχτηκε την ήττα του σε μία από τις πιο σημαντικές πολιτικές μάχες που έχει δώσει κατά τη διάρκεια της προεδρίας του.

"Είμαι φυσικά δυσαρεστημένος που χρειάστηκε αυτή η κίνηση", δήλωσε σε συνέντευξη τύπου, "δουλέψαμε πολύ σκληρά και φτάσαμε κοντά στο να εξασφαλίσουμε τις απαραίτητες ψήφους. Αλλά νωρίς το πρωί, σήμερα, έγινε φανερό πως μάλλον δεν θα συγκεντρώναμε αρκετές για να περάσουμε το νομοσχέδιο". Δήλωσε, πάντως, ότι δεν θεωρεί την εξέλιξη οριστική και θα ξαναπροσπαθήσει του χρόνου, κάτι που φαίνεται δύσκολο, πάντως, καθώς πλησιάζουν εκλογές και δύσκολα θα ρισκάρουν οι βουλευτές την υποστήριξη των συνδικατών, που αντιτίθενται στο fast track.

Το "fast track" θα έδινε στον πρόεδρο την εξουσία να διαπραγματεύεται με τις κυβερνήσεις ξένων κρατών σχετικά με διεθνείς εμπορικές συμφωνίες, και συγκεκριμένα τη δημιουργία "ζωνών ελεύθερου εμπορίου" στα πρότυπα της NAFTA, με άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής, χωρίς ανάμειξη της βουλής ή της γερουσίας των Η.Π.Α. Η γερουσία θα είχε μόνο τη δυνατότητα να επικυρώσει ή καταψηφίσει τη συμφωνία σε μια τελική ψηφοφορία τύπου "ναι ή όχι", χωρίς άλ-

λες συζητήσεις ή αλλαγές. Ο Λευκός Οίκος υποστήριζε πως η χορήγηση αυτής της εξουσίας είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη τέτοιων συμφωνιών. Σε προχωρημένο στάδιο βρίσκονταν οι σχετικές συζητήσεις με την κυβέρνηση της Χιλή.

Η κυβέρνηση Κλίντον υποστηρίζει πως οι συμφωνίες τύπου NAFTA έχουν βοηθήσει την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, παραθέτοντας και το ποσοστό ανεργίας στις Η.Π.Α., το οποίο είναι το χαμηλότερο τα τελευταία 25 χρόνια. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, αντίθετα, υπολογίζουν ότι έτσι έχουν χαθεί τουλάχιστον 400.000 θέσεις εργασίας, καθώς επιχειρήσεις βρήκαν την ευκαιρία να μεταφέρουν τις μονάδες παραγωγής τους στο εξωτερικό, και κυρίως στο Μεξικό, όπου οι μισθοί είναι πολύ χαμηλότεροι και το εργασιακό καθεστώς πολύ πιο αυταρχικό. Όπως και να 'χει, η δυνατότητα μεταφοράς εργοστασίων στο εξωτερικό συνέβαλε στη χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων στις Η.Π.Α. Το ποσοστό ανεργίας είναι πραγματικά πολύ χαμηλό, αυτό όμως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ημιαπασχόληση, ενώ το ποσοστό αυτών, που αν και εργάζονται βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, έχει και αυτό ανέβει σημαντικά.

Η κυβέρνηση Κλίντον έδωσε πολύ σκληρή μάχη πριν αναγκαστεί να αποσύρει το νομοσχέδιο, μπροστά στη διαφαινόμενη ήττα. Είχε πολύ μεγάλο πρόβλημα να εξασφαλίσει την υποστήριξη των βουλευτών του κόμματός της, μόνο το ένα τέταρτο από τους οποί-

ους ήταν υπέρ. Προσπάθησε λοιπόν να αναπληρώσει με ψήφους ρεπουμπλικάνων. Στις θυελλώδεις συνεδριάσεις της Παρασκευής και του Σαββάτου, κάποιοι δημοκρατικοί κατήγγειλαν ανοιχτά το Λευκό Οίκο ότι έκανε παρασκηνακές διαπραγματεύσεις για να εξασφαλίσει με ανταλλάγματα ψήφους ρεπουμπλικάνων. Συγκεκριμένα, ότι διαπραγματευόταν το πάγωμα βοήθειας προς οργανώσεις του εξωτερικού που υποστήριζαν τις αμβλώσεις και τους όρους διεξαγωγής της απογραφής του πληθυσμού των Η.Π.Α., που πρόκειται να γίνει το 2.000. Οι ρεπουμπλικάνοι υποστηρίζουν ότι οι τωρινές σχετικές προτάσεις ευνοούν την καταγραφή μειονοτήτων, κάτι που πιθανό να αποβεί σε βάρος τους στις εκλογές.

Τελικά, όλα αυτά δεν έφεραν αποτελέσματα και ανακοινώθηκε η απόσυρση του νομοσχεδίου, γεγονός που πανηγυρίστηκε από τα συνδικάτα και χαρακτηρίστηκε ως το πρώτο καλό νέο για τους εργαζόμενους επί κυβέρνησης Κλίντον.

Βέλγιο: Συγκρούσεις μετά από φόνο μετανάστη

Εκατοντάδες μετανάστες συγκρούστηκαν με την αστυνομία στις Βρυξέλλες, την Κυριακή, μετά το φόνο ύπουλου για διακίνηση ναρκωτικών από την αστυνομία. Μεγάλη αστυνομική δύναμη με τη βοήθεια πυροσβεστικών οχημάτων συνέλαβε τελικά γύρω στα 170 άτομα, τα περισσότερα όμως από τα οποία αφέθηκαν αργότερα ελεύθερα λόγω έλλειψης επιβαρυντικών στοιχείων.

Ο 24χρονος Said Charki, μαροκινής καταγωγής, σκοτώθηκε σε μπλόκο της αστυνομίας στην Παρασκευή. Την Κυριακή έγινε πορεία διαμαρτυρίας στο κέντρο της πόλης με συμμετοχή 1.500 περίπου ατόμων, που γρήγορα εξελίχτηκε σε σύγκρουση με την αστυνομία και επιθέσεις σε δημοσιογράφους. Η πορεία εμποδίστηκε να κατευθυνθεί προς την εργατική συνοικία όπου δολοφονήθηκε ο Charki. Η αστυνομία αργότερα εγκαταστάθηκε στις εισόδους της συνοικίας, για να αποτρέψει νέα επεισόδια, μικροομάδες νεαρών μεταναστών, όμως, έκαναν σποραδικά επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ και ανασυντάσσονταν όταν τους διέλυε η αστυνομία.

Ο Said Charki σκοτώθηκε την περασμένη Παρασκευή από αστυνομικούς με πολιτικά, που τον αναζητούσαν για διακίνηση ναρκωτικών, αφού τους είχε ξεφύγει την προηγούμενη μέρα. Υποστηρίζουν ότι τον πυροβόλησαν γιατί προσπάθησε να περάσει με το αυτοκίνητό του μέσα από το μπλόκο, αλλά αυτόπτες μάρτυρες είπαν πως δεν έκανε κάτι επικίνδυνο όταν τον πυροβόλησαν. Δέχτηκε 14 σφαίρες. Η είδηση του φόνου προκάλεσε βίαια επεισόδια στο Άντερλεχτ με ζημιές και μικροτραυματισμούς το ίδιο βράδυ και τις επόμενες μέρες. Κατά τη διάρκειά τους, έγιναν αρκετές συλλήψεις.

Ομάδες θανάτου στη Βραζιλία

Ομάδες θανάτου δρουν σε τουλάχιστον εννέα πολιτείες της Βραζιλίας (από τις 27 συνολικά), σκοτώνοντας τους αντιπάλους πολιτικών και οικονομικών μεγαλοπαράγοντων, ανακοίνωσε ομάδα έρευνας της βραζιλιάνικης βουλής για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την περασμένη Παρασκευή.

"Η επιτροπή έχει ήδη εντοπίσει εννιά πολιτείες, όπου δρουν ομάδες εξόντωσης, με ανάμειξη της αστυνομίας, οι οποίες είναι υπεύθυνες για εκατοντάδες συνοπτικές εκτελέσεις", αναφέρεται στη δήλωση της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Κοινοβουλίου.

Στην μηνιαία αναφορά της για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ξεχωρίζει ως πιο βίαιη περιοχή τη νότια πολιτεία Mato Grosso do Sul, όπου 87 άνθρωποι δολοφονήθηκαν από πληρωμένους φονιάδες μέσα στους πρώτους επτά μήνες του 1997. Μόνο στην πόλη Fátima do Sul, που έχει μόνο είκοσι χιλιάδες κατοίκους, έγιναν 36 τέτοιες "εκτελέσεις" από την αρχή της χρονιάς.

"Δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι αυτές οι υποθέσεις είναι άλυτες", δήλωσε ο πρόεδρος της επιτροπής, συμπληρώνοντας πως οι έρευνες της δείχνουν ότι πολλά από τα μέλη των ομάδων θανάτου είναι αστυνομικοί εν ενεργεία. Κατά κανόνα, πίσω απ' αυτούς βρίσκονται μεγαλοκτηματίες, επιχειρηματίες και πολιτικοί. Πολλοί από τους φόνους έχουν σχέση με εμπόριο ναρκωτικών, λαθρεμπόριο όπλων, κλοπή αγροτικού εξοπλισμού, προσωπικές αντεκδικήσεις ή εξουδετέρωση μαρτύρων.

Νωρίτερα την ίδια εβδομάδα, η διεθνής οργάνωση για την προστασία των δημοσιογράφων, Reporters Sans Frontieres (Δημοσιογράφοι Χωρίς Σύνορα), κάλεσε τη βραζιλιάνικη κυβέρνηση να διαλευκάνει τη δολοφονία δημοσιογράφου στην πόλη Mato Grosso do Sul. Ο Eduardo Lopes de Faria, ραδιοφωνικός παραγωγός, δολοφονήθηκε στις 29 Οκτωβρίου, μετά, και πιθανότατα εξαιτίας, από ρεπορτάζ για τη δράση των ομάδων θανάτου και την ανακάλυψη νεκροταφείου θυμάτων τους.

Αλλά και αρκετά μέλη της επιτροπής έχουν δεχτεί απειλές για τη ζωή τους. Η επιτροπή τόνισε την ανάγκη δημιουργίας προγράμματος προστασίας μαρτύρων, για να δεχτούν να καταθέσουν όσοι γνωρίζουν και φοβούνται να μιλήσουν για τη δράση των παρακρατικών. Σημαντικό πρόβλημα υπάρχει ακόμη στις συνοριακές περιοχές, όπου δρουν ανενόχλητα μεγάλα καρτέλ ναρκωτικών και όπλων, ενώ οι τοπικές αρχές είναι αδύναμες ή διαβρωμένες και δεν είναι σε θέση να τα αντιμετωπίσουν.

Τρομοκρατία στην επέτειο της εκτέλεσης

Η νιγηριανή χούντα προχώρησε σε μεγάλη στρατιωτική κινητοποίηση στην περιοχή καταγωγής του Ken Saro- Wiwa, συγγραφέα και ηγέτη της μειονότητας των Ogoni, που εκτελέστηκε στις 10 Νοεμβρίου του 1995, με σκοπό να αποτρέψει τυχόν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για την επέτειο.

Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, συνέλαβε προσωρινά τον ανιψιό του Saro- Wiwa, Boniface Genewari Wiwa, που επίσης δραστηριοποιείται για τα δικαιώματα των Ogoni, και έστειλε αρκετές φορές την περασμένη εβδομάδα πράκτορες στο σπίτι της 69χρονης μητέρας του, για να εκφοβίσει την οικογένειά του.

Στο Δέλτα του Νίγηρα, περιοχή όπου ζουν οι 500.000 Ogoni, τοποθετήθηκαν μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις για να εμποδίσουν το Κίνημα για την Επιδίωξη των Ογκόνι, να τιμήσει τη μνήμη του μέλους του.

Η εκτέλεση του Ken Saro- Wiwa και άλλων οκτώ ακτιβιστών Ogoni είχε προκαλέσει διεθνή κατακραυγή. Η Νιγηρία εκδιώχθηκε από την Κοινοπολιτεία των πρώην βρετανικών αποικιών, ο Νέλσον Μαντέλα, ο οποίος είχε επισκεφτεί τη χώρα λίγο πριν τις εκτελέσεις σε μια προσπάθεια να τις αποτρέψει, κάλεσε για διεθνές εμπάργκο του νιγηριανού πετρελαίου,

ενώ η Shell, που εξαγεί την μεγαλύτερη ποσότητα πετρελαίου από τη χώρα, αναγκάστηκε να αναστείλει τις δραστηριότητες της εκεί, μετά τις καταγγελίες ότι υποκίνησε την καταστολή ενάντια στους Ogoni.

Παράλληλα, έχει εξαπολυθεί εκστρατεία ενάντια στον αντικυβερνητικό τύπο. Δημοσιογράφοι που έχουν επικρίνει το σχέδιο του δικτάτορα, στρατηγού Sani Abacha, να διεξάγει του χρόνου προεδρικές εκλογές, ή έστω γράψει ότι δεν είναι καλά στην υγεία του, έχουν γίνει στόχος των αρχών. Αρκετοί έχουν δεχτεί επιθέσεις μέρα μεσημέρι στο δρόμο και έχουν επαχθεί. Ανάμεσα τους ο διευθυντής σύνταξης του εβδομαδιαίου περιοδικού Tell, που απάχθηκε από άγνωστους την Κυριακή και αγνοείται από τότε. Την περασμένη εβδομάδα είχε δηλώσει πως φοβάται για την ασφάλεια των συντακτών του περιοδικού που περιλαμβάνονται σε λίστα προγραμμών. Ο αρχισυντάκτης του πιστεύεται πως έχει εγκαταλείψει τη χώρα, μετά από πρόσφατα επεισόδια εναντίον του και τη σύντομη σύλληψη της γυναίκας του.

Ακόμη, το Σάββατο συνελήφθη ο εκδότης του αντιπολιτευόμενου περιοδικού The News, αμέσως μετά την ολοκλήρωση εκπομπής του για την κρατική τηλεόραση. Δύο από τους συντάκτες του περιοδικού είχαν συλληφθεί τον περασμένο μήνα, ενώ ο διευθυντής σύνταξης του κρύβεται από τότε.

Η κυκλοφορία και των δύο περιοδικών έχει ανασταλεί μετά από αυτές τις εξελίξεις.

Νεοναζί στη Σουηδία

Στις 8 Νοεμβρίου, σουηδοί νεοναζί, μέλη του Εθνικού Σοσιαλιστικού Μετώπου (NSF), προσπάθησαν να κάνουν συγκέντρωση στη Στοκχόλμη για να τιμήσουν τους "πεσόντες συντρόφους" τους στο αποτυχημένο πραξικόπημα του Χίτλερ το 1923, καθώς και να διαδηλώσουν ενάντια σε ένα εκδοτικό συγκρότημα εβραϊκής ιδιοκτησίας.

Οι αντιφασίστες της πόλης αποφάσισαν να μην τους το επιτρέψουν και 350 περίπου συγκεντρώθηκαν στο κέντρο της Στοκχόλμης, μία ώρα νωρίτερα. Η αστυνομική παρουσία ήταν μάλλον μικρή, σε σχέση τα προηγούμενα χρόνια την ίδια μέρα. Οι νεοναζί έφταναν στο χώρο σιγά σιγά, και καθώς δεν είχαν εναλλακτική λύση, απλά περιφέρονταν γύρω από το σημείο συγκέντρωσής τους, που ήταν κατειλημμένο. Κάποια στιγμή, μερικοί απ' αυτούς συγκεντρώθηκαν και επιτέθηκαν ενάντια στους αντιφασίστες, για να αναγκαστούν αμέσως να βρουν καταφύγιο πίσω από τις αστυνομικές δυνάμεις. Τελικά, 86 φασίστες κατάφεραν να μαζευτούν έξω από τον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό και να κάνουν πορεία κάτω από την προστασία της αστυνομίας, προς την αντίθετη κατεύθυνση

από εκεί που βρίσκονταν οι αντιφασίστες και ο αρχικός στόχος τους, τα γραφεία του εκδοτικού οίκου Bonniers. Ακολούθησε καταδίωξη και μικροσυγκρούσεις των αντιφασιστών με την αστυνομία. 150 περίπου από αυτούς κατάφεραν να κυνηγήσουν τους φασίστες μέχρι το σταθμό του τραίνου, αυτοί όμως πρόλαβαν να διαφύγουν με αυτό. Η αστυνομία προσπάθησε να τους εγκλωβίσει στο σταθμό. Οι μισοί αντιφασίστες κατάφεραν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό επιτιθέμενοι, ενώ οι υπόλοιποι συνελήφθησαν, αλλά αργότερα αφέθηκαν ελεύθεροι. Τέσσερις αστυνομικοί τραυματίστηκαν.

Άλλες αποτυχημένες απόπειρες συγκέντρωσης φασιστών έγιναν στις πόλεις Uddevalla και Trollhattan. Την επόμενη μέρα έγινε αντιφασιστική πορεία από αναρχικούς και αριστερούς στο κέντρο της Στοκχόλμης, για την επέτειο της Νύχτας των Κρυστάλλων, του πρώτου πογκρόμ κατά των εβραίων στη Γερμανία, το 1938. Η πορεία επίσης ήταν ενάντια στη συνθήκη Σένγκεν, που δεν έχει ακόμα επικυρωθεί από τη σουηδική βουλή. Κατέληξε μπροστά στο υπουργείο Μετανάστευσης, όπου εκφωνήθηκαν λόγοι ενάντια στην εντεινόμενη αστυνόμευση και τους περιορισμούς στους μετανάστες και πολιτικούς πρόσφυγες, που προωθεί η Σένγκεν.

JOE HILL:

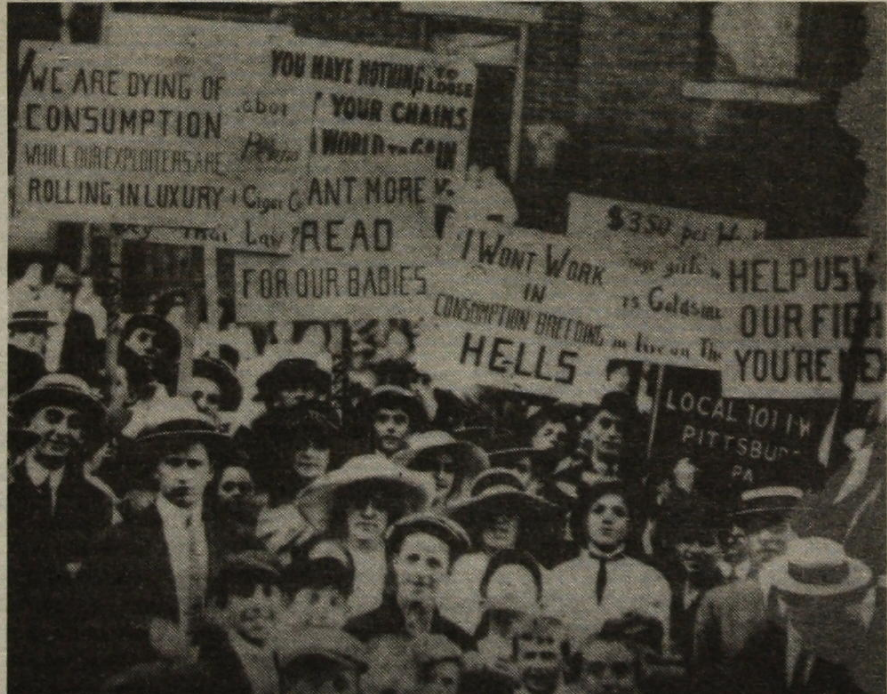
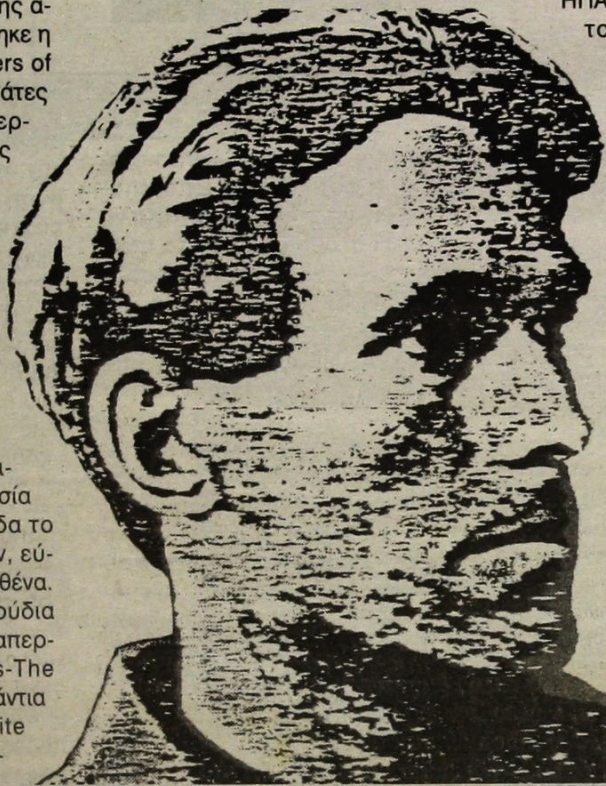
Μη θρηνείτε, οργανωθείτε!

Στις 19 Νοέμβρη του 1915 έπεσε νεκρός από τις σφαίρες του εκτελεστικού αποσπάσματος ο Joe Hill, τραγουδοποιός και μέλος της IWW (Industrial Workers of the World), της μαχητικής αμερικάνικης εργατικής συνμοσπονδίας, αναρχο-συνδικαλιστικού προσανατολισμού. Ο Joe Hill είχε καταδικαστεί για ληστεία μετά φόνου, σε μια δίκη-παρωδία.

Ο Joe Hill ήταν ένας σουηδός μετανάστης που πήγε στις ΗΠΑ το 1901, στα 19 του χρόνια, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον στη "γη της επαγγελίας". Το πραγματικό του όνομα του ήταν Joseph Hillstrom, αλλά οι υπόλοιποι μετανάστες το συντόμευσαν σε Joe Hill. Έχοντας περάσει από διάφορες δουλειές, γρήγορα κατάλαβε την σκληρή πραγματικότητα της καπιταλιστικής αμερικής. Όταν το 1905 ιδρύθηκε η οργάνωση "Industrial Workers of the World" (Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου), μια μαχητική εργατική ομοσπονδία άμεσης δράσης με αναρχοσυνδικαλιστικό προσανατολισμό, ο Joe Hill έγινε από τα πρώτα μέλη της. Έχοντας ο ίδιος την εμπειρία ενός μετανάστη εργάτη που αρχικά ήξερε ελάχιστα αγγλικά και δούλευε ανάμεσα σε αμερικανούς εργαζόμενους που δεν ήξεραν γραφή και ανάγνωση, συνειδητοποίησε τη μεγάλη σημασία που είχε για την προπαγάνδα το γράψιμο απλών τραγουδιών, εύκολα κατανοητών από τον καθένα. Είναι πολύ γνωστά τα τραγούδια που έγραψε ενάντια στους απεργοσπάστες ("Casey Jones-The Union Scab", "Mr Block"), ενάντια στην πορνεία ("The White Slave"), ενάντια στην υποκρισία της χριστιανικής φιλανθρωπίας ("The Preacher and the Slave") κ.α. Ο Joe Hill έγραψε επίσης το τραγούδι που θεωρήθηκε ο ύμνος της IWW, το "There is Power in a Union".

Ο Joe Hill συνήθως έγραφε τα τραγούδια του στο πιάνο, ήξερε όμως να παίζει επίσης βιολί, ακορντεόν και κιθάρα και πολύ συχνά γυρνούσε με μια κιθάρα στο χέρι, προπαγανδίζοντας τις ιδέες της άμεσης δράσης στα εργοστάσια. Όπως έγραψε και ο ίδιος "Ένα φυλλάδιο, όσο καλό και αν είναι, θα διαβαστεί μια φορά, αλλά ένα τραγούδι αποτυπώνεται στην καρδιά και τραγουδιέται ξανά και ξανά. Είμαι βέβαιος πως αν κάποιος μπορέσει να βάλει σ' ένα τραγούδι μερικές απλές, καθαρές ιδέες και να τις ντύσει με χιούμορ, ώστε να να μην είναι στεγνές, τότε θα καταφέρει να προσεγγίσει ένα μεγάλο αριθμό εργατών που δεν έχουν τις δυνατότητες ή βαριούνται να διαβάσουν ένα φυλλάδιο για την οικονομία. Υπάρχει κάτι που είναι απαραίτητο για να παραμένουν τα παλιά μέλη και για να προσελκύνονται καινούργια στην ταξική πάλη, και αυτό είναι η ψυχαγωγία". Το 1914, οι αρχές της πολιτείας Utah συνέλαβαν τον Joe Hill για ληστεία μετά φόνου. Τα κίνητρα των αρχών ήταν ξεκάθαρα και έγιναν ακόμα πιο φανερά καθώς η δι-

κη του εξελίχθηκε σε φάρσα. Η γελοιότητα των κατηγοριών όμως δεν εμπόδισε το δικαστήριο να τον καταδικάσει σε θάνατο και ούτε η διεθνής καταγραφή απέτρεψε την εκτέλεση της ποινής, η οποία μάλιστα έγινε εσπευσμένα, για να μην γενικευθούν οι αντιδράσεις. Στις 19 Νοέμβρη του 1915, ο Joe Hill οδηγήθηκε στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Μπροστά στους δήμιούς του, ο Joe Hill έστειλε ένα μήνυμα στους συντρόφους και τις συντρόφισσές του σε ολόκληρο τον κόσμο: "Μην θρηνείτε -οργανωθείτε!". Την επομένη της εκτέλεσής του, οι "New York Times" δημοσίευσαν ένα άρθρο όπου ο συντάκτης αναρωτιόταν μήπως η εκτέλεση "θα μετέτρεπε τον Hilstrom σε κάποιον πιο επικίνδυνο για την κοινωνική σταθερότητα ως νεκρό παρά όσο όταν ήταν ζωντανός". Δεν είχε άδικο. Στην κηδεία του Joe Hill συμμετείχαν 30.000 εργά-

τες και στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα ο αριθμός των μελών της IWW αυξήθηκε με μεγάλους ρυθμούς, όπως άλλωστε και οι άγριες απεργίες και τα σαμποτάζ.

Η βίαιη καταστολή που εξαπέλυσε τα επόμενα χρόνια η κυβέρνηση των ΗΠΑ ενάντια στο εργατικό κίνημα γενικά και ειδικότερα ενάντια στην IWW, εκτός από τη συντριβή των απελευθερωτικών κινήματων θα οδηγούσε και στο σβύσιμο από τη συλλογική μνήμη του ονόματος του Joe Hill, που στα χρόνια πριν και κατά τη διάρκεια του 1ου παγκόσμιου πολέμου είχε γίνει ένας θρύλος στην εργατική τάξη των ΗΠΑ. Ωστόσο η συμβολή του στη διαμόρφωση της πολιτικής μπαλάντας όχι μόνο δεν σβύστηκε, αλλά παρέμεινε ζωντανή, δίνοντας σε πολλούς ανθρώπους κάποιες ελάχιστες διεξόδους έκφρασης στα πέτρινα χρόνια των διώξεων και της καταστολής που ακολούθησαν. Εκτός από την συνεχή παρουσία της επιρροής των πολιτικών τραγουδιών του Joe Hill στους αποκλεισμένους των ΗΠΑ, πολλοί από τους οποίους μπορεί και να

συνθέσει και το τραγούδι "Joe Hill" ενώ παρόμοιες επιρροές είχε και ο Bob Dylan, προτού γίνει ροκ σταρ και φυσικά μια αιωνιότητα προτού αρχίσει να εξυμνεί τον πάπα(!) και να δίνει συναυλίες προς τιμήν του...

Την πρωτομαγιά του 1916, σύμφωνα με τις επιθυμίες του Joe Hill, τα μέλη της IWW σκόρπισαν τις στάχτες του στα πέρατα της αμερικής. Το αποτεφρωμένο σώμα του Joe Hill μοιράστηκε σε τόσους φακέλους όσος ήταν ο αριθμός των γραφείων που διατηρούσε η IWW σε διάφορες πολιτείες των ΗΠΑ και αυτοί στάλθηκαν ταχυδρομικά ώστε οι στάχτες να σκορπιστούν δημόσια σε διάφορες ταυτόχρονες πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις. Ωστόσο, ένας φάκελος δεν έφτασε ποτέ στον προορισμό του. Ένας υπάλληλος του ταχυδρομείου, συνειδητοποιώντας τι περιείχε ο φάκελος που κρατούσε στα χέρια του, τον κατάσχεσε ως "παράνομη διανομή ανατρεπτικού υλικού". Ο φάκελος με τις στάχτες του Joe Hill πέρασε στη συνέχεια από διάφορες υπηρεσίες και γραφειοκρατικές διαδικασίες, για να καταλήξει στα εθνικά αρχεία του ταχυδρομείου των ΗΠΑ...

"Αν θέλεις να λευτερωθείς από τη μισθωτή σκλαβιά, τότε έλα στη μεγάλη βιομηχανική ένωση. Αν θέλεις να γλυτώσεις από τη μιζέρια και την πείνα, τότε έλα, κάνε αυτό που πρέπει, βάλε ένα χεράκι. Υπάρχει δύναμη σε κάθε σμάρι από εργάτες,

όταν αυτοί στέκουν ο ένας δίπλα στον άλλο, αυτή η δύναμη πρέπει να κυριαρχήσει σε κάθε χώρα, μια μεγάλη βιομηχανική ένωση. Θέλεις να 'χεις χρυσά παλάτια στους ουρανούς και τώρα να ζεις σε μια παράγκα, θέλεις να 'χεις φτερά και να πετάς στους ουρανούς μα τώρα κουρέλια να σκεπάζουν τους ώμους σου; Αν βαρέθηκες τη σιωπή των αμνών, τότε έλα στη μεγάλη βιομηχανική ένωση, αν έτσι, γι' αλλαγή, θέλεις να φας ζαμπόν με αυγά, έλα, κάνε αυτό που πρέπει, δώσε ένα χεράκι. Αν σου αρέσει να σε δέρονουν οι μπράβοι, μην οργανώνεσαι, βρίζε τις εργατικές ενώσεις, αν δεν θέλεις τίποτα προ-

τού πεθάνεις, τότε σφίξε το χέρι του αφεντικού και χαμογέλα.

Εμπρός εργάτες όλου του κόσμου, ελάτε στη μεγάλη βιομηχανική ένωση.

Τότε όλοι μαζί θ' απαιτήσουμε το μερτικό μας απ' αυτή τη γη, ελάτε, κάντε αυτό που πρέπει, δώστε ένα χεράκι".

Joe Hill,
"There is Power in a Union"
(1913)

Το σήμα των "Industrial Workers of the World". Τα αρχικά χρησιμοποιούνταν στις απεργίες και ως συμβολισμός του "I Won't Work" (δεν δουλεύω).

Η απόφαση μου δεν έχει δυσκολία
αφού ποτέ δεν είχα περιουσία
όσο για τους συγγενείς μου,
μην σας νοιάζει -πέτρα που κυλά
δεν χορταριάζει.
Το σώμα μου;
Όσο μπορώ να το ορίσω,
θέλω σε στάχτες να καταλήξω
κι ένας αγέρας να με σκορπίσει
κάπου που άνθη θά 'χουν βλαστήσει.
Ίσως κάποιο λουλούδι που έχει
μαραζώσει, να βρει τη δύναμη
να ξανανιώσει.
This is my last and final will,
good luck to all of you, Joe Hill

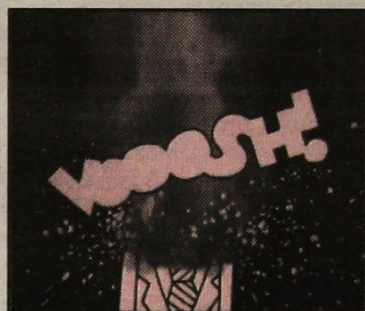
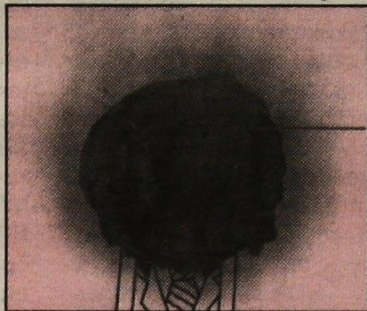
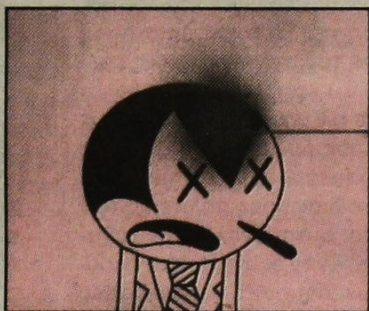
Η διαθήκη του Joe Hill,
18 Νοέμβρη 1915,
παραμονή της εκτέλεσής του

Παίρνοντας Διπλώματα Ευρεσιτεχνίας της Ζωής

χνολογίες". Δεν πρόκειται πλέον για ένα ζήτημα θερισμού των δώ-

πολύ μεγάλες και προσέλκυαν τεράστιες επενδύσεις πολλών ε-

γενετικού υλικού έχει ήδη αποδοθεί. Οι διεκδικήσεις που αφορούν

ΛΕΝΕ ΠΩΣ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ αποκρυπτογραφεί τον πληροφοριακό κώδικα της ζωής και πως τώρα οι πολυεθνικές εταιρείες σκοπεύουν να παράγουν τη ζωή στα εργαστήριά τους, έτσι ώστε να μην σκορπίζεται άγρια και ανεξέλεγκτη. Αλλά η ζωή είναι μουσική. Έχει τις δικές της νότες, το δικό της ρυθμό και τις κλίμακές της, τις δικές της μελωδίες. Και είναι μία πανίσχυρη και παιχνιδιάρικη μαγική δύναμη που κινεί την καρδιά μας και τα πόδια μας, και όλη μας την ψυχή. Και η ζωή, όπως η μουσική, έγινε για να ξεχειλίζει και να απλώνεται ελεύθερα. Υπάρχουν χιλιάδες τόνοι σε αυτόν τον κόσμο, γι αυτούς που θέλουν να ακούσουν. Και κάθε τόνο είναι ένα μικρό κομμάτι της ψυχής των ανθρώπων και - όπως ακριβώς και η ζωή - δεν μπορεί να παραχθεί στο εργαστήριο μιας πολυεθνικής εταιρείας. Επειδή ακριβώς τώρα το κεφάλαιο θέλει να ιδιοποιηθεί τις νότες που συνθέτουν τα διάφορα τραγούδια της ζωής, πρέπει να ενώσουμε τις προσπάθειές μας και να το σταματήσουμε.

Η επιβολή της οικονομίας της αγοράς στο παρελθόν οδήγησε στη μετατροπή της εργασίας και της γης σε εμπορεύσιμα αγαθά. Έτσι, η φιλελεύθερη οικονομική θεωρία υποβίβασε τους ανθρώπους σε "ανθρώπινη πρώτη ύλη", κατακερματίζοντας τις ζωές μας και διαχωρίζοντας μία από τις πιο πλούσιες και κοινοτιστικές όψεις τους, την εργασία. Επίσης η γη, το έδαφος της γονιμότητας και της ζωής, υποβιβάστηκε σε "φυσικές πρώτες ύλες" οι οποίες μπορούν να ιδιωτικοποιηθούν, να πουληθούν και να αγοραστούν. Στις μέρες μας το διεθνές κεφάλαιο επιχειρεί να κάνει ένα βήμα παραπέρα, φέρνοντας στην αγορά τα ίδια τα θεμέλια της ζωής και την ικανότητα αναπαραγωγής της, και υποβιβάζοντας την πολυμορφία της φύσης σε "γενετικές πρώτες ύλες", πάνω στις οποίες διεκδικεί αποκλειστικά δικαιώματα εκμετάλλευσής.

Οι βιοτεχνολογίες του χθες απέναντι στο γενετικό έλεγχο του σήμερα

Σε όλο τον κόσμο οι άνθρωποι θέρμαναν το πλεόνασμα της φύσης και ωφελήθηκαν από τις διάφορες λειτουργίες ζωντανών όντων στις παραγωγικές τους δραστηριότητες. Οι αγρότες επέλεξαν, διασταύρωσαν και καλλιέργησαν ή εξέθρεψαν εκατομμύρια ποικιλίες φυτών ή ζώων για τροφή. Για να παράγουμε βασικά διατροφικά και παγκόσμια αγαθά όπως το ψωμί, το κρασί και το τυρί χρησιμοποιούμε ζωντανά βακτήρια, μαγιά και πολλούς άλλους μύκητες. Και πολύ πριν οι πολυεθνικές φαρμακοβιομηχανίες εισάγουν στο εμπόριο την ασπιρίνη, ήταν ευρέως γνωστές οι ανάλγητικές ιδιότητες υλών που βρίσκονται στο φλοιό δέντρων και χρησιμοποιούνταν στην ιατρική πολλές άλλες ουσίες που βρίσκονται στη φύση.

Ωστόσο, οι νέες τεχνολογίες της γενετικής "μηχανικής" ή του γενετικού ελέγχου, που έχουν αναπτυχθεί τις δύο τελευταίες δεκαετίες, διαφέρουν φανερά από αυτές τις παραδοσιακές "βιοτε-

ρων της φύσης, ή εκμετάλλευσής των φυσικών διαδικασιών και λειτουργιών των ζωντανών όντων. Ο σκοπός που τώρα επιδιώκεται είναι ο "σχεδιασμός" μέσα στο εργαστήριο ζωντανών όντων με εντελώς νέα χαρακτηριστικά. Σαν να κάνει κάποιος ένα κολάζ κόβοντας έγχρωμες εικόνες σε μικρά κομμάτια για να συνθέσει μία νέα εικόνα, πιο αρεστή στον ίδιο, η σύγχρονη βιοτεχνολογία επιχειρεί να διαλύσει τα ζωντανά όντα σε απλά γενετικά μέρη που επανασυνδυάζονται σε έναν δοκιμαστικό σωλήνα για να αναδημιουργηθούν μορφές ζωής με νέες λειτουργίες, καταλληλότερες για τη βιομηχανία. Οι τεχνικές της γενετικής μηχανικής μπορεί - έστω, με αδέξιο και ασάφη τρόπο, προς το παρόν - να απομονώσουν μέρη του βιολογικού υλικού που καθορίζουν συγκεκριμένες λειτουργίες σε ένα ζωντανό όν (γονίδια), να τα αντιγράψουν και να συνδυάσουν γονίδια βακτηρίων, ιών, φυτών, ζώων και ανθρώπινων όντων σε μία απίστευτη γενετική σαλάτα.

Έτσι, σταδιακά, η γενετική μηχανική υποβιβάζει τη ζωή σε στοιχεία γενετικών ενώσεων που γίνονται η πρώτη ύλη κερδοφόρων επιχειρήσεων και ένα εργαλείο για την απόκτηση του απόλυτου ελέγχου πάνω στον κόσμο. Χρόνια πριν, η γενετική μηχανική είχε πετύχει να χρησιμοποιήσει απλούς οργανισμούς - τα βακτήρια - για την παραγωγή φαρμακευτικών και χημικών ενώσεων για βιομηχανική χρήση. Το 1996 μπήκαν για πρώτη φορά στη διεθνή αγορά τροφίμων γεωργικά προϊόντα, που προήλθαν από γενετικό έλεγχο και παράχθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Και η βιομηχανία υπόσχεται θαύματα για το μέλλον, παρουσιάζοντας την "βιοτεχνολογική επανάσταση" σαν τη λύση σε όλα τα προβλήματα της ανθρωπότητας.

Βιοτεχνολογικές πατέντες: μια συνταγή για τον έλεγχο της ζωής

Μολονότι οι λύσεις -θαύματα που υποσχέθηκαν δεν φαίνεται να έρχονται, η αλήθεια είναι πως οι επιχειρηματικές και κυριαρχικές προσδοκίες που ξύπνησαν με την πρώιμη γενετική μηχανική είναι

κατομμυρίων. Και τώρα το διεθνές κεφάλαιο θέλει να βεβαιώσει ότι ελέγχει τη βιολογική "πρώτη ύλη" που απαιτείται για την ανάπτυξη των μελλοντικών εφαρμογών και των βιοτεχνολογιών.

Όμως η ζωή είναι μουσική και έχει μία τάση να ξεχειλίζει και να απλώνεται ελεύθερα, και δεν είναι δυνατό να κλειδωθεί με ασφάλεια στην κεντρική τράπεζα. Γι αυτό το λόγο το διεθνές κεφάλαιο έχει επιλέξει την πιο αποτελεσματική λύση για τις κυριαρχικές φιλοδοξίες του: ισχυρίζεται ότι έχει δικαιώματα πατέντας πάνω στο βιολογικό υλικό που η βιομηχανία ανακινώνει ότι ανακάλυψε στα εργαστήριά της. Η περιγραφή και μόνο μιας χημικής ένωσης ή μιας λειτουργίας ενός στοιχείου του γενετικού υλικού είναι αρκετή για την ιδιοποίηση των δικαιωμάτων ανακάλυψης και του μονοπωλίου της αποκλειστικής εκμετάλλευσής των μελλοντικών εφαρμογών και όλων των ζωντανών οργανισμών που φέρουν το "νέο" γενετικό χαρακτηριστικό.

Οι πατέντες αποδίδουν αποκλειστικά προνόμια εκμετάλλευσής και στην πράξη καταλήγουν στη δημιουργία απόλυτων μονοπωλίων, τα οποία η διεθνής βιομηχανία χρησιμοποιεί για να εμποδίσει την ανάπτυξη πιθανών ανταγωνιστών. Περαιτέρω, στην περίπτωση πατεντών μορφών ζωής, τα δικαιώματα που αποδίδονται στον κάτοχο της καλύπτουν επίσης τις επόμενες γενιές του οργανισμού που αφορά η πατέντα. Έτσι επιτρέπεται η ιδιοποίηση όχι μόνο του βιολογικού υλικού, αλλά και της αναπαραγωγικής ικανότητας της ζωής.

Ως συνέπεια της πιεστικής επιδίωξης για την ιδιοποίηση των θεμελίων της ζωής, τα εργαστήρια βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε ένα τρελό αγώνα δρόμου για να αποκρυπτογραφήσουν το γενετικό κώδικα των οργανισμών και για να κερδίσουν το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό πατεντών μορφών ζωής, μονοπωλώντας, με τον τρόπο αυτό, το βασικό βιολογικό υλικό της τροφής, της υγείας και της ίδιας της ζωής. Στις ΗΠΑ ένας μεγάλος αριθμός από πατέντες φυτών, ζώων και ανθρώπινου βιολογικού και

πατέντες μερικές φορές είναι τόσο εκτεταμένες που καλύπτουν ολόκληρα φυτικά είδη, επιτρέποντας στην γεωργική βιομηχανία να επιβάλλει στους αγρότες το πώς, πότε, πού κ.τ.λ. θα καλλιεργήσουν και απαγορεύοντάς τους να φυλάξουν σπόρους από τη δική τους σοδεία για μελλοντική χρήση. Επίσης, η κατάληξη μίας πρόσφατης δικαστικής προσφυγής εναντίον του ασυνείδητου "δωρητή" του πρώτου κυταρικού τύπου που πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας στις ΗΠΑ, αποτέλεσε ένα επικίνδυνο προηγούμενο. Ιδιοκτήτης αυτού του κυταρικού τύπου, που ονομάζεται "Mo", είναι τώρα η πολυεθνική Sandoz, η οποία πλήρωσε πάνω από 15 εκατομμύρια δολάρια για τα δικαιώματα της πατέντας, που αρχικά είχαν αποδοθεί στο γιατρό που ανακάλυψε ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά στο βιολογικό υλικό που πάρθηκε από έναν ασθενή που εγχειρίστηκε.

Η Ευρωπαϊκή Συνθήκη είναι πιο περιοριστική, όμως οι μεγάλες εταιρείες χρησιμοποιούν ένα σωρό κόλπα για να παρακάμψουν τη νομοθεσία και να αποκτήσουν πατέντες των εφευρεσών τους. Η Monsanto, ένας από τους γίγαντες της χημικής βιομηχανίας, που κέρδισε πολλά χρήματα παράγοντας το καταστροφικό "Orange Agent", που χρησιμοποιήθηκε στον πόλεμο του Βιετνάμ, έχει επενδύσει τεράστια ποσά χρημάτων στη γενετική μηχανική. Η εταιρεία αυτή απέκτησε την ευρωπαϊκή πατέντα η οποία της αποδίδει τα αποκλειστικά δικαιώματα πάνω σε όλα τα φυτά που είναι ανθεκτικά στα έντομα. Αυτή η πατέντα έχει πρόσφατα διεκδικηθεί από διάφορους κρατικούς οργανισμούς και από αγρότες, και αναμένεται να αφαιρεθεί από την εταιρεία γιατί αντιβαίνει στους κανονισμούς της Συνθήκης. Στην αντίθετη περίπτωση θα οδηγούσε σε ένα απόλυτο μονοπώλιο πάνω σε κάθε γενετικά παραγμένο φυτό που είναι ανθεκτικό στα έντομα, συμπεριλαμβανομένων όλων των βασικών καλλιεργειών για τροφή. Η πρώτη ευρωπαϊκή πατέντα πάνω σε κύτταρα του ανθρώπινου αίματος, που έχει αποδοθεί σε μία φαρμακευτική εταιρεία, διεκδικείται επίσης από οργανισμούς και από μία μερίδα για-

τρών, η οποία θεωρεί ότι η ιδιοποίηση και το εμπόριο βασικού για την ιατρική βιολογικού υλικού είναι απαράδεκτο πράγμα.

Όμως η βιομηχανία της βιοτεχνολογίας πιέζει επίμονα την ευρωπαϊκή Commission τα τελευταία χρόνια, για να περάσει νομοθεσία που να επιτρέπει την επέκταση της πατέντας σε όλες τις μορφές ζωής, ενώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ψηφίσει τον Ιούλιο πάνω σε ένα σχέδιο ντιρεκτίβας, που, αν γίνει αποδεκτό, οι ευρωπαϊκοί κανόνες θα προσεγγίσουν τους αμερικανικούς. Η προμεούρα και η πίεση για το πέρας μιας τέτοιας νομοθεσίας δεν είναι τυχαία πράγματα. Το 1999 θα αναθεωρηθεί το κεφάλαιο για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας που είχε περιληφθεί στην GATT (Γενική Συμφωνία περί Εμπορίου και Δασμών), στο γύρο συνομιλιών της Ουρουγουάης, όπου είχε ψηφιστεί από 113 χώρες. Το κεφάλαιο αυτό, μεταξύ άλλων, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αποδώσουν δικαιώματα πατέντας σε βιοτεχνολογικές εφευρέσεις,

μολονότι επιτρέπει την εφαρμογή επιτυχημένων εναλλακτικών (με βάση τις τοπικές ιδιαιτερότητες) συστημάτων προστασίας των φυτικών ποικιλιών. Η τελευταία δυνατότητα, που αναφέρεται στις τοπικές ιδιαιτερότητες, αποτελεί μία διέξοδο για τις χώρες που δεν επιθυμούν το σύστημα προστασίας που οι ΗΠΑ και το διεθνές κεφάλαιο φιλοδοξούν να επιβάλουν παγκόσμια. Ωστόσο, αν η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακολουθήσει τους αμερικανικούς κανόνες, θα είναι δυσκολότερο να υπερασπίσει κανείς εναλλακτικές προτάσεις οι οποίες θα σέβονται την κουλτούρα και τις ανάγκες των ανθρώπων. Πόσο μάλλον αν σκεφθεί κανείς ότι ο Διεθνής Οργανισμός Εμπορίου, που έχει αποδειχθεί ο καλύτερος σύμμαχος των ισχυρών, μπορεί να επιβάλει εμπορικές κυρώσεις σε όποιον αντιστέκεται στις εντολές του.

Συμπερασματικά, όλες οι διακηρύξεις για το "ελεύθερο" εμπόριο και όλα τα επιχειρήματα τα σχετικά με την ανάγκη να εμποδιστεί ο αθέμιτος ανταγωνισμός που οφείλεται στην ανεξέλεγκτη αντιγραφή των τεχνολογιών και των προϊόντων, χρησιμοποιούνται για να δικαιολογήσουν την παρουσία στο κείμενο της GATT ενός κεφαλαίου που νομιμοποιεί, με τη σειρά του, έναν νέο τρόπο κυριαρχίας πάνω στους ανθρώπους και στη φύση, μέσα από τον έλεγχο των ίδιων των θεμελίων της ζωής.

(label Bermejo, "Coordinatore Ecologista Cantabra" Μάιος 1997)

Μετάφραση: Β.Ε.

(συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο)